

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

4 MAYIS 2026

**AYDIN ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ
ATATÜRK KONGRE MERKEZİ**

BİLDİRİ KİTAPÇIĞI

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

KURULLAR

BİLİM ŞENLİĞİ ONURSAL BAŞKANI

Prof. Dr. Bülent KENT
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Rektörü

BİLİM ŞENLİĞİ BASKANLARI

Prof. Dr. Yasemin ÖZKAN
Tıp Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Gökhan SARGIN
Tıp Fakültesi Dekan Yardımcısı

BİLİM ŞENLİĞİ KOORDİNATÖRÜ

Prof. Dr. Mehmet Dinçer BİLGİN
Temel Tıp Bilimleri Bölüm Başkanı

DÜZENLEME KURULU

Dr. Yasemin ÖZKAN (Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon)
Dr. Gökhan SARGIN (İç Hastalıkları)
Dr. Mehmet Dinçer BİLGİN (Biyofizik)
Dr. Özge ÇEVİK (Tıbbi Biyokimya)
Dr. Pınar UYSAL (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları)
Dr. Seda ÖRENAY BOYACIOĞLU (Tıbbi Genetik)
Dr. Ayça TUZCU (Tıbbi Biyokimya)
Dr. Akay EDİZSOY (Genel Cerrahi)
Dr. Nural ÖZTÜRK (Radyasyon Onkolojisi)
Dr. Umut Kerem KOLAÇ (Tıbbi Biyoloji)
Dr. Bengü DEPBOYLU (Radyasyon Onkolojisi)
Dr. Sibelnur AVCİL (Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı)
Dr. Ahmet ANIK (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları)
Dr. Sezen ÖZKISACIK (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları)
Emin BULUT (Dönem I öğrencisi)
Arda Kartal COŞKUN (Dönem I öğrencisi)
Zeynep TUGAN (Dönem I öğrencisi)
Tuğçe DEMİRCİ (Dönem II öğrencisi)
Berat KUMTEPE (Dönem II öğrencisi)
Arda YILDIZHAN (Dönem II öğrencisi)
Ali BAREN (Dönem III öğrencisi)
Elif BAŞKAYA (Dönem III öğrencisi)
Belinay Su URFA (Dönem III öğrencisi)
Yusuf ÇAKIR (Dönem IV öğrencisi)
Zeynep Sude ÖZTÜRK (Dönem IV öğrencisi)
Arda TEKE (Dönem IV öğrencisi)
Hüseyin Bal (Dönem V öğrencisi)
Zeynep İrem CANTER (Dönem V öğrencisi)
Bilgehan Rasim BİLGE (Dönem V öğrencisi)
Faruk ÇALIŞKAN (Dönem VI öğrencisi)
Melike ALBAYRAK (Dönem VI öğrencisi)
Süleyman BOZTAŞ (Dönem VI öğrencisi)
Sevda KAYAALP (Tıp Fakültesi)

BİLİMSEL KURUL

Dr. Yasemin ÖZKAN (Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon)
Dr. Gökhan SARGIN (İç Hastalıkları)
Dr. Mehmet Dinçer BİLGİN (Biyofizik)
Dr. Pınar UYSAL (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları)
Dr. Özge ÇEVİK (Tıbbi Biyokimya)
Dr. Seda ÖRENAY BOYACIOĞLU (Tıbbi Genetik)
Dr. Ayça TUZCU (Tıbbi Biyokimya)
Dr. Akay EDİZSOY (Genel Cerrahi)
Dr. Nural ÖZTÜRK (Radyasyon Onkolojisi)
Dr. Umut Kerem KOLAÇ (Tıbbi Biyoloji)
Dr. Bengü DEPBOYLU (Radyasyon Onkolojisi)
Dr. Sibelnur AVCİL (Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı)
Dr. Ahmet ANIK (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları)
Dr. Sezen ÖZKISACIK (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları)

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

BİLİMSEL PROGRAM

4 Mayıs 2026, Atatürk Kültür Merkezi

09:00-09:15	<u>Açılış Töreni</u> Sunucu: Zeynep Tugan (Dönem I Öğrencisi) Prof. Dr. Bülent Kent (Rektör) Prof. Dr. Yasemin Özkan (Dekan) Prof. Dr. Gökhan Sargin (Dekan Yardımcısı) Prof. Dr. Mehmet Dinçer Bilgin (Bilim Şenliği Koordinatörü) Faruk Çalışkan, Elif Başkaya (Öğrenci Koordinatörleri)
09:15-09:45	<u>Mini Seminer 1</u> Kolorektal kanserde tarama ve güncel tanı stratejileri Oturum Başkanları: Bilgehan Rasim Bilge (Dönem V Öğrencisi), Dr. İsmail Taşkiran, Dr. Akay Edizsoy Sude Naz Duman (Dönem II Öğrencisi) (Vaka Sunumu) Ali Baren (Dönem III Öğrencisi) (Konu Anlatımı)
09:45-10:00	<u>ARA / MOLA</u>
10:00 -10:30	<u>Mini Seminer 2</u> Depresyon ve Anksiyete Oturum Başkanları: Zeynep İrem Canter (Dönem V Öğrencisi), Dr. Seda Örenay Boyacıoğlu, Dr. Sibelnur Avcıl Belinay Su Urfâ (Dönem III Öğrencisi) (Vaka Sunumu) Hasan Baran Süzen (Dönem IV Öğrencisi) (Konu Anlatımı)
10:30-10:45	<u>ARA / MOLA</u>
10:45-12:15	<u>Sözel Bildiri Sunumları - SALON 1 - Yörük Ali Efe Salonu</u> Oturum Başkanları: Eylül Yüceson (Dönem II Öğrencisi), Elif Başkaya (Dönem III Öğrencisi), Dr. Mehmet Dinçer Bilgin SS1- ADÜ Tıp Öğrencilerinde Sigara Bırakmada Akupunktur Farkındalığı Ayşe Nur Oktar, Ayşe Melis Yalçın, Buse Rahatlar (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin) SS2- Yanık Tedavisinde Hidrojeller ve Tilapia Mmp-2 7 Mmp-9 Enzimleri Üzerine Etkisi Berkay Baydoğan (Dr. Özge Çevik) SS3- Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Obezite Tedavisinde Akupunktur Farkındalığı Firuze Öner, Zeynep Kaplan, Abdullah Samak (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin) SS4- Güneşten Korunma Yöntemleri Nazlı Selin Koçer, Zeynep Tugan (Dr. Aydan Yazıcı)

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

	SS5- Radyasyondan Korunma Naciye İlte Nur Bingöl (Dr. Nural Öztürk) SS6- Spinal Müsküler Atrofide Güncel Tedavi Yaklaşımları Cansu Kurtoğlu (Dr. Seda Örenay Boyacıoğlu) SS7- ADÜ Öğrencilerinin İlk Yardım ve OED Farkındalık Düzeyi Selim Zan (Dr. Ahmet Melih Savaş)
	<u>Sözel Bildiri Sunumları - SALON 2 - Aydın Bev Salonu</u> Oturum Başkanları: Zeynep Tugan (Dönem I Öğrencisi), Dr. Ayça Tuzcu SS8- Düşük Doz Radyasyon ve Hormesis Alihan Kalkancı (Dr. Bengü Depboylu) SS9- Mikrorna'lar ve Nöroproteksiyonda Rolü Mustafa Enes Deniz (Dr. Seda Örenay Boyacıoğlu) SS10- Duchenne Muskuler Distrofisinde Genetik Müdahalede Neredeyiz? Elif Başkaya (Dr. Seda Örenay Boyacıoğlu) 10:45-12:15 SS11- Hücre Kültürü Teknikleri ve Çalışma Prensipleri Elif Akdağ (Dr. Burçin İrem Abas) SS12- Hekimlikte ve Yaşamda Duygusal Dayanıklılık Seher İpek (Dr. Ayça Tuzcu) SS13- Enterik Sinir Sistemi Eylül Tekin, Yiğit Karan Gürses, Uğur Korkmaz, Ahmet Uslu, Musa İlaslan (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin) SS14- Grip (İnfluenza) Melike Nur Erez (Dr. Hatice Ertabaklar)
	<u>Sözel Bildiri Sunumları - SALON 3 - İsa Bev Salonu</u> Oturum Başkanları: Duru Bilgiç (Dönem I Öğrencisi), Zehra Buse Çoban (Dönem I Öğrencisi), Dr. Özge Çevik SS15- Hıyarcıklı Veba: Dünyamızı Değiştiren 12 Hastalıktan Biri Anıl Feza Bakan (Dr. Hatice Ertabaklar) SS16- Bilim Şenliği Kadın ve Çocuk Sağlığında Yapay Zeka Gamze Akdoğan (Dr. Hakan Öztürk) 10:45-12:15 SS17-Beslenme: Diyetler ve Bağırsak Hastalıkları Halil Açar, Melek Bağcı, Çınar Ergin, Elif Beyza Yürek, Şeyma Beyza Aydoğan (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin) SS18- Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Spor Alışkanlıkları, Yaralanma Profilleri ve İlk Yardım Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi Medine Çiftçi, Berat Tombul, Ömür Ali Önal, Çağan Demen, Sude Naz Erkan (Dr. Şenay Demir Yazıcı) SS19- Duyguların Bağırsak Fonksiyonları Üzerine Etkisi: Bağırsak-Beyin-Mikrobiyota Eksenini Orhun Utku Düzgün, Bora Bayar, Aylin Satır (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin)

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

	SS20-Günümüz Medeniyetin Temeli Olarak Anadolu Filozofları ve Düşünce Mirası Gökçe Gül Kömürcüoğlu, Damla Gülşan Taş (Dr. Erhan Ateş) SS21-Çocukluk Çağı Travmalarında Ebeveyn Farkındalığı Berra Dutar (Dr. Gizem Beril Özdemir) SS22-Hasta hekim iletişimi İremnur Öden (Dr. Ayfer Gemalmaz)
12:15-13:00	ÖĞLE ARASI
12:15-13:00	<u>Seçilmiş Poster Turu - 1</u> Sorumlu: Tuğçe Demirci (Dönem II Öğrencisi), Dr. Nural Öztürk **Seçilmiş posterler gezilecek, poster sahibi öğrenciler kısa sunum yapacak, anlık geri bildirim ve etkileşim PS1-Meditasyonun Kalp Hızı Değişkenliği, Benlik Algısı ve Ego Çözülmesine Etkisi Zehra Betül Aras, Ceylin Gökkaya (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin) PS2-Klorpirifos ile Oluşturulmuş Hasar Modelinde Sh-Sy5y Hücrelerinde Quercetin'in İyileştirici Etkilerinin İncelenmesi Cemre Kendir, Bensu Kozan (Dr. Özge Çevik) PS3-Kurkumin Tabanlı Epigenetik Modülasyon: Alzheimer Hastalığında Yeni Bir Paradigma Kosar Hashemzadeh (Dr. Seda Örenay Boyacıoğlu) PS4-DNA Çift Zincir Kırıklarının Tamirinde Genetik Defektlerin Radyosensitivite Üzerindeki Etkisi: Ataksi-Telenjiyektazi Modeli Tuğçe Demirci, Elisa Soy (Dr. Bengü Depboylu) PS5-Radyasyon Kazalarının Sosyal Etkileri: Çernobil Ve Fukushima Örnekleri Taha Aytoğan , Bedirhan Tanrıverdi , Hayyam Mamadov (Dr. Nural Öztürk) PS6-Obezite Tedavisinde Akupunktur Uygulamaları: Klinik ve Fizyolojik Yaklaşımlar Melike Çam, Nisa Çakmak, İclal Bozkır (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin) PS7- Sigara Bırakma Tedavisinde Akupunktur Etkinliği Sude Karacaoğlu, Rana Ebrar Akın, Berke Kaan Sarıtaş, AbolFazl Joghataei (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin) PS8- Robotik Cerrahi Neval Kaytan (Dr. Çağatay Özsoy) PS9- Duygular ve Bağırsaklar Melisa Gönen, Aylin Satır, Rojin Aslan (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin) PS10- Müziğin Egzersize Etkisi Yunus Mert Önen (Dr. Şenay Demir Yazıcı)
	<u>Seçilmiş Poster Turu - 2</u> Sorumlu: Elisa Soy (Dönem 2 Öğrencisi), Dr. Bengü Depboylu **Seçilmiş posterler gezilecek, poster sahibi öğrenciler kısa sunum yapacak, anlık geri bildirim ve etkileşim PS11-Öğrencilerde Postür ve Duruş Alışkanlığı İlayda Çelik (Dr. Şenay Demir Yazıcı)

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

12:15-13:00	PS12- Radyasyon Kazalarında Triyaj Ece Aydın (Dr. Nural Öztürk) PS13- Radyasyonun Biyolojik Etkileri Rima Kasımoğlu (Dr. Nural Öztürk) PS14- Prenatal Dönemde İyonize Radyasyon Maruziyeti: Gebelik Haftasına Göre Değişen Teratojenik ve Karsinojenik Risk Analizi Dilay Günaydın, Şevval Berksoy, Nurşen Hotak, Özgür Mete Yiğit (Dr. Bengü Depboylu) PS15- İçimizdeki Canavarlar (Parazitler) Adem Eren Özgür, Ali Alıcı, Ayşe Şimal Güngör, Betül Tuğul, Elif Kuyucu, Elif Öztürk, Furkan Taştan, Göktuğ Kaan Koru, Halim Yusuf Şireci, İbrahim Kılıç, Mehmet Yusuf Albay, Nurdan Gür, Süeda Dağdelen, Yahya Özdemir (Dr. Erdoğan Malatyalı) PS16- Tıp, İletişim ve Diksiyon Fatih Zeytin, Arda Dönmez, Hüseyin Ethem Ergin, Nefel Nazlıcan Okat (Dr. Erdoğan Malatyalı) PS17- Enterik Sinir Sistemi: İkinci Beyin olarak Bağırsaklar Yiğit Karan Gürses, Eylül Tekin, Uğur Korkmaz, Ahmet Uslu, Musa İlaslan (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin) PS18- Sağlıklı Beslenme ve Beslenmeye Bağlı Bağırsak Hastalıkları Çınar Ergin, Elif Beyza Yürek, Melek Bağcı, Şeyma Beyza Aydoğan, Halil Açar (Dr. Mehmet Dinçer Bilgin) PS19- Mesane Kanseri Folat Yolağı Hedefli Tedaviler Hüseyin Bal (Dr. Özge Çevik) PS20- İlaçlarda Biyoyararlanım Tuğba Melek Dinke (Dr. Ali Özmen) PS21- Wimbledon 2008 Final İzem Yıldız, Rana Ebrar Akın, Zinnur Ege (Dr. Neriman Aydın) PS22- Serananın Hikayesi: Bir Raket ile Başlayan Devrim İzem Yıldız, Rana Ebrar Akın, Zinnur Ege (Dr. Neriman Aydın) PS23- Anafilaksi Tanı Kriterleri Faruk Çalışkan, Asel Çakar, Ceren Atalay (Dr. Pınar Uysal) PS24- Anafilakside Adrenalin Otoenjektörü Kullanımı Faruk Çalışkan, Asel Çakar, Ceren Atalay (Dr. Pınar Uysal)
13:00-13:30	<u>Bilimsel Karşıt Görüşler - Yapay Zeka ve Tıp</u> Moderatör: Emin Bulut (Dönem I Öğrencisi), Zeynep Tugan (Dönem I Öğrencisi), Dr. Cihangir Şahin, Dr. Umut Kerem Kolaç Grup 1: Begüm Üner (Dönem I Öğrencisi), Defne Gündoğan (Dönem I Öğrencisi) Grup 2: Musa İlaşan (Dönem I Öğrencisi), Mehmet Eren Tutar (Dönem I Öğrencisi) Grup 3: İlhan Kaan Bağlan (Dönem I Öğrencisi), Mert Sağlam (Dönem I Öğrencisi) Grup 4: Mustafa Emir Yurddaş (Dönem I Öğrencisi), Fatih Zeytin (Dönem I Öğrencisi)

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

	Puanlama/Değerlendirme	
13:30-13:45	ARA / MOLA	
	Mini Seminer 3	
	Kapıdaki Tehlike Sigara: Bırakma Yöntemleri	
13:45-15:15	Oturum Başkanları: Mehmet Kerçin (Dönem VI Öğrencisi), Dr. Melda Dibek, Dr. Şule Taş Gülen Elif Başkaya (Dönem III Öğrencisi) (Vaka Sunumu) Sara Betül Ramazan (Dönem IV Öğrencisi) (Konu Anlatımı)	
14:00-14:10	ARA / MOLA	
	Mini Seminer 4	
	Bir Toplum Sorunu Olarak Obezite	
14:10-14:40	Oturum Başkanları: Cemre Kendir (Dönem IV Öğrencisi), Dr. Gökhan Sargın, Dr. Ahmet Anık Tuğçe Demirci (Dönem II Öğrencisi) (Vaka Sunumu) Berkay Baydoğan (Dönem IV Öğrencisi) (Konu Anlatımı)	
14:40-15:00	ARA / MOLA	
	Kültürel ve Sanatsal Etkinlikler	
	Moderatör: Berat Kumtepe (Dönem II Öğrencisi), Dr. Ilgaz Akdoğan	
15:00-15:30	Enstrümanlı Müzik Performansı: Aslı Khasıyeva (Dönem I Öğrencisi), Emin Bulut (Dönem I Öğrencisi), Melih Kahya (Dönem II Öğrencisi) Zeybek Gösterisi	
15:30-15:45	ARA / MOLA	
15:45-16:15	Workshop 1	Workshop 2
	Adrenalin Otoenjeksiyon Kullanımı Eğitici: Dr. Pınar Uysal Öğrenci Sorumlusu: Faruk Çalışkan (Dönem VI Öğrencisi)	Acil Durumlarda İlk Müdahale (Kardiak arrest ve Heimlich manevrası) Eğitici: Dr. Ahmet Melih Savaş Öğrenci Sorumlusu: Bilgehan Rasim Bilge (Dönem V Öğrencisi)
	Workshop 3	Workshop 4
	Hava Yolu Yönetimi ve Entübasyon Eğitici: Dr. Onur Yazıcı Öğrenci Sorumlusu: Süleyman Boztaş (Dönem VI Öğrencisi)	Muz ve Portakal Cerrahi Atölyesi Eğitici: Dr. Osman Enver Aydın Öğrenci Sorumlusu: Hüseyin Bal (Dönem V Öğrencisi)
16:15-16:30	ARA / MOLA	
	Ödül Töreni/Kapanış ve Geri Bildirim	
16:30-16:45	Sunucu: Aslı Khasıyeva (Dönem I Öğrencisi)	

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SÖZLÜ BİLDİRİLER

SS1- ADÜ Tıp Öğrencilerinde Sigara Bırakmada Akupunktur Farkındalığı

Ayşe Nur OKTAR¹, Ayşe Melis YALÇIN¹, Buse
RAHATLAR¹, Mehmet Dinçer BİLGİN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın
Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyozifik
Anabilim Dalı

Sigara bağımlılığı, genç erişkinlerde önemli bir halk sağlığı sorunu olup bırakma girişimleri çoğu zaman başarısızlıkla sonuçlanmaktadır. Güncel sistematik derlemeler, akupunkturun sigara bırakmada özellikle kısa dönem abstinens oranlarını artırabileceğini ancak kanıt düzeyinin sınırlı olduğunu göstermektedir. Bu çalışma, ADÜ Tıp Fakültesi öğrencilerinde sigara bırakmada akupunktur farkındalığını değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Bu çalışma, ADÜ Tıp Fakültesi öğrencilerine uygulanan yapılandırılmış bir anket formuna dayanmaktadır. Anket; demografik özellikler, sigara kullanım davranışı, nikotin bağımlılığı, sosyal çevre, bırakma girişimleri ve akupunktura yönelik bilgi ve tutumları içermektedir. Bulgular, literatürde yer alan klinik ve deneysel çalışmalar ile desteklenmiştir.

Anket yapısı, sigara kullanımının erken yaşta başladığını ve stres ile sosyal çevrenin önemli tetikleyiciler olduğunu ortaya koymaktadır. Katılımcıların önemli bir kısmının sigarayı bırakmayı denediği ancak kalıcı başarı elde edemediği öngörülmektedir. Klinik çalışmalar, akupunktur ve auriküler akupresür kombinasyonunun sigara bırakma oranlarını artırabildiğini ve nikotin bağımlılığını azaltabildiğini göstermektedir. Ayrıca nörogörüntüleme çalışmaları, akupunkturun sigara isteğini azaltmada beyin ödül ve dikkat ağlarını modüle ettiğini ortaya koymaktadır.

Akupunktur, sigara bırakmada tamamlayıcı bir yöntem olarak değerlendirilebilir; ancak uzun dönem etkinliğe ilişkin kanıtlar sınırlıdır. Davranışsal ve farmakolojik tedavilerin daha güçlü kanıtlara sahip olduğu, akupunkturun ise destekleyici bir yaklaşım olarak kullanılabileceği belirtilmektedir. ADÜ tıp öğrencilerinde bu konuda farkındalığın artırılması hem bireysel sağlık hem de gelecekteki klinik uygulamalar açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Sigara, Akupunktur, Farkındalık

SS2- Yanık Tedavisinde Hidrojeller ve Tilapia Mmp-2 7 Mmp-9 Enzimleri Üzerine Etkisi

Berkay Baydoğan¹, Özge ÇEVİK²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın
Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi
Biyokimya Anabilim Dalı

Yanıklar çeşitli travmalar nedeniyle cilt veya organ düzeyinde hasarlanmalara yol açan bir sağlık sorunudur. Yanık yarasının iyileşme sürecinde birçok mediyatör yer almaktadır. Yanık yaralarının iyileşme sürecini hızlandırmak amacıyla yeni tedavi metotlarına ihtiyaç vardır.

Bu çalışmada yanık yarası tedavi sürecinde tilapia (TL, Oreochromis niloticus) balık derisinin rolü araştırılmıştır. Ratlarda oluşturulan yara modeline 7 ve 14 gün boyunca TL veya TL-aljinat hidrojelleri (AGTL) uygulandı. Tedavinin ardından iyileşme süreci takip edildi. Alınan doku örneklerinde iyileşme ve doku remodellinginde önemli rolleri olan hidroksiprolin seviyesi, COL1A1, COL3A1, MMP-2 ve MMP-9'un gen ve protein ekspresyon seviyeleri değerlendirildi.

AGTL grubunda yaranın iyileşme süresi TL grubuna göre daha hızlıydı ve hidroksiprolin düzeyleri daha yüksek saptandı. AGTL grubunda MMP-9 seviyesinin artışı daha fazla bulundu. Eş zamanlı olarak AGTL grubunda COL1A1 seviyesi 14 gün boyunca azalırken COL3A1 seviyesi ise artış gösterdi. Ayrıca AGTL ile epitelizeasyonun arttığı ve ortamdaki nemin kolajen oluşumu üzerinde hızlandırıcı etkisi olduğu saptandı.

TL yapısındaki etkili biyolojik moleküllerin aljinat ile kombinasyonunda yanık yarasında iyileşme sürecinde ve remodellingde etkili olduğu belirlenmiştir. Çalışmamız AGTL tedavisinin yara iyileşmesini kolaylaştırmak için umut vadettiğini göstermiştir ve gelecekte geliştirilmesi planlanan pansuman malzemeleri veya yeni biyomalzemelerin geliştirilmesinde araştırmacılara katkıda bulunabilir.

Anahtar kelimeler: Yanık;MMP-2;MMP-9

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SS3- Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Obezite Tedavisinde Akupunktur Farkındalığı

Firuze ÖNER¹, Zeynep KAPLAN¹, Abdullah SAMAK¹, Mehmet Dinçer BİLGİN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyozifik Anabilim Dalı

Obezite, genetik, çevresel ve davranışsal faktörlerin etkileşimi sonucu gelişen önemli bir halk sağlığı sorunudur. Akupunktur, iştah kontrolü, enerji dengesi ve nöroendokrin mekanizmalar üzerindeki etkileri nedeniyle alternatif bir tedavi yöntemi olarak dikkat çekmektedir. Güncel çalışmalar, akupunkturun metabolik parametreler ve vücut ağırlığı üzerinde olumlu etkiler sağlayabileceğini göstermektedir.

Bu kesitsel anket çalışması, temel bilimler dönemindeki tıp fakültesi öğrencileri arasında gerçekleştirilmiştir. Anket; demografik özellikler, kilo kontrolü, iştah durumu, yaşam tarzı ve akupunktur bilgi/tutum düzeylerini değerlendiren çok bölümlü yapıdan oluşmaktadır. Katılımcıların akupunktur deneyimi ve tedaviye yönelik algıları analiz edilmiştir.

Öğrencilerin çoğunluğu kilo kontrolünde diyet ve egzersiz tercih ederken, akupunktur kullanım oranı düşük bulunmuştur. Akupunkturun obezite tedavisindeki etkinliğine dair farkındalık orta düzeydedir. Bilgi kaynaklarının çoğunlukla dijital platformlar olduğu, bilimsel bilgi eksikliği ve güven kaygısının uygulamayı sınırladığı belirlenmiştir.

Literatürde akupunkturun hipotalamik regülasyon ve nöroendokrin yollar üzerinden etkili olabileceği bildirilmektedir. Randomize kontrollü çalışma protokolleri, akupunkturun etkinliğini değerlendirmede metodolojik standartların önemini vurgulamaktadır. Bu nedenle, tıp öğrencilerinde bilimsel farkındalığın artırılması, akupunkturun klinik uygulamalara entegrasyonu açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Akupunktur, Farkındalık

SS4- Güneşten Korunma Yöntemleri

Nazlı Selin KOÇER¹, Zeynep TUGAN¹, Aydan YAZICI²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi

Düşük dozlarda güneş ışınları vücudumuz için faydalıdır. D vitamini sentezi, bağışıklık sistemi ve genel sağlığımız üzerine faydalı etkiler sağlar. Bunun yanında eğer güneş ışınlarına korunmasız bir şekilde ve uzun süre maruz kalırsa güneş yanığı, ciltte lekelenmelere, erken yaşlanmaya ve uzun süreçte cilt kanserine yol açabilir. Bu derleme güneş ışınlarının etkileri ve güneşten bilinçli korunma yolları hakkında bilgilendirme için hazırlanmıştır.

Bu çalışmada, güneş ışınlarının cilt üzerindeki etkileri ve korunma yöntemleri hakkında literatür taraması yapılmıştır. Konuyla ilgili bilimsel makaleler, Dünya Sağlık Örgütü(WHO), Food and Drug Administration (FDA), Journal of American Academy of Dermatology(JAAD)'ın güncel kılavuzlarındaki bilgiler derlenmiştir.

Akut UV maruziyeti sonucu en sık güneş yanığı gözlenmektedir. Güneş yanığı esas olarak ultraviyole (UV) B etkisiyle oluşmaktadır. Kronik UV maruziyeti sonucunda deri yaşlanması, ciltte lekelenme, aktinik keratoz olarak adlandırılan premalign lezyonlar ve cilt kanserleri oluşabilmektedir. Güneş ışınlarının bu zararlı etkilerinden korunabilmek için bilinçli davranışların öğrenilmesi, güneş koruyucu kullanımı ve fiziksel korunma yöntemleri büyük önem taşımaktadır.

Günümüzde güneş ışınlarının zararları konusunda farkındalık artmış olsa da, güneş kremi kullanımı ve doğru korunma alışkanlıkları hâlâ yeterli değildir. Birçok kişi güneşten sadece yazın korunması gerektiğini düşünmekte veya güneş kremi yanlış kullanmaktadır. Bu durum, güneşin zararlı etkilerine maruz kalmayı artırmaktadır.

Bireylerin güneşten doğru korunma yöntemleri hakkında bilinçlendirilmesi ve bunun yaygınlaştırılması halk sağlığı açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: UVA, UVB, UVC, fotoaging, güneş koruyucu, cilt kanseri, SPF, güneşten korunma yöntemleri

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SS5- Radyasyondan Korunma

Naciye İlte Nur BİNGÖL¹, Nural ÖZTÜRK²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı

Radyasyon, dalga veya parçacık şeklinde hareket eden enerjidir. Tıbbi görüntüleme, endüstriyel uygulamalar ve enerji üretimi gibi alanlarda yaygın olarak kullanıldığından radyasyondan korunma, bireylerin ve toplumların sağlığını korumak için büyük önem taşır. Radyasyon maruziyeti hücre hasarına, genetik değişikliklere ve kanser riskinde artışa neden olabilir. Bu nedenle korunma ilkeleri dikkatle uygulanmalıdır. Radyasyondan korunmada temel prensipler zaman, mesafe ve zırhlamadır. Kısaca, maruziyet süresi ne kadar kısa tutulursa alınan doz o kadar azalır. Kaynaktan uzaklaşmak maruziyeti önemli ölçüde düşürür. Ayrıca kurşun önlük, bariyer ve uygun koruyucu ekipman kullanımı etkili bir zırhlama sağlar. Sağlık çalışanları için dozimetre kullanımı da önemlidir, çünkü alınan dozun düzenli takibi güvenliği artırır. Gereksiz tetkiklerden kaçınmak, özellikle çocuklar ve hamileler için kritik bir yaklaşımdır.

Toplumda bilinçlendirme çalışmaları da korunmada önemli rol oynar. Bu önlemler düzenli eğitim, uygun cihaz kullanımı ve standartlara uyum ile desteklenmelidir. Ayrıca çalışanların kişisel koruyucu ekipmanları eksiksiz kullanmaları teşvik edilmelidir. Eğitim programları ise radyasyonun etkilerini daha iyi anlaşılır hale getirir ve hatalı uygulamalar azaltılır. Böylece hem çalışanlar hem de hastalar korunarak güvenli bir ortam oluşur. Uzun vadede ise toplum sağlığına önemli katkılar sağlar. Bu nedenle korunma vazgeçilmezdir.

Sonuç olarak radyasyondan korunma, basit önlemlerle büyük ölçüde sağlanabilir ve sağlıklı bir yaşam için vazgeçilmezdir.

Anahtar Kelimeler: Radyasyondan korunma, ALARA, maruziyet

SS6- Spinal Musküler Atrofiye Güncel Tedavi Yaklaşımları

Cansu KURTOĞLU¹, Seda Örenay BOYACIOĞLU²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

Spinal Musküler Atrofi (SMA), *SMN1* genindeki biallelik mutasyonları sonucu motor nöron dejenerasyonu ile seyreden otozomal resesif bir nöromusküler bozukluktur. Klinik tablo hastadan hastaya değişkenlik gösterebilir ve bu farklılık büyük ölçüde *SMN2* geninin kopya sayısı ile ilişkilidir. *SMN2* geni tek başına yeterli düzeyde fonksiyonel protein üretemese de, hastalığın daha hafif ya da daha ağır seyretmesinde belirleyici bir rol oynar. Son on yılda onaylanan hastalık modifiye edici tedaviler, SMA'yı fatal bir durumdan yönetilebilir kronik bir sürece taşımıştır. Günümüzde Nusinersen, Risdiplam ve AAV9 vektörü tabanlı gen replasman tedavisi Onasemnogene Apeparvec temel tedavi seçeneklerini oluşturmaktadır.

Nusinersen ve risdiplam gibi tedaviler, *SMN2* geninin işlenmesini düzenleyerek daha fazla fonksiyonel protein üretimini artırmayı hedefler. Nusinersenin intratekal uygulanması gerekirken, risdiplamın oral kullanım imkânı hasta konforu açısından avantaj sağlar. Ayrıca, onasemnogene apearvec ile uygulanan gen tedavisi, eksik olan *SMN1* geninin sağlıklı bir kopyasını hücrelere kazandırarak daha kalıcı bir etki oluşturmaya amaçlar. Erken tanı günümüzde kritik bir öneme sahiptir. Özellikle yenidoğan taramaları sayesinde hastalık belirti vermeden saptanabilmekte ve tedaviye erken başlanabilmektedir. Bu durum klinik sonuçları belirgin şekilde iyileştirir. Gelecek perspektifi, miyostatin inhibitörleri gibi SMN-bağımsız yaklaşımların SMN-odaklı tedavilerle kombinasyonu ile sonuçların optimize edilmesine odaklanmaktadır. Bu çok yönlü prosedürler, SMA'nın yönetiminde daha etkili ve kapsamlı seçeneklerin ortaya çıkabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Spinal Musküler Atrof/, *SMN1* geni, Kombinasyon tedaviler

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SS7- ADÜ Öğrencilerinin İlk Yardım ve OED Farkındalık Düzeyi

Selim ZAN¹, Ahmet Melih SAVAŞ²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²

Hastane dışı kardiyak arrestlerde halkın yapacağı erken kalp masajı ve Otomatik Eksternal Defibrilatör (OED) kullanımı sağkalımı belirgin biçimde artırmaktadır. Türkiye'de halkın OED kullanım oranının sıfır seviyesinde olduğu bildirilmiştir. (TROHCA Çalışması). Aydın Adnan Menderes Üniversitesi (ADÜ) kampüsünde 15 adet OED cihazı kurulmuş olmasına karşın, bu cihazların öğrenciler tarafından bilinirliği ve kullanılabilirliği bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı, ADÜ öğrencilerinin temel ilk yardım bilgisini, acil durumda müdahale özgüvenini ve OED farkındalığını değerlendirmektir.

Bu çalışma, Mart–Nisan 2026 tarihleri arasında ADÜ'nün çeşitli fakültelerinde öğrenim gören öğrenciler arasında yürütülmüştür. Veriler, demografik özellikler, temel ilk yardım bilgisi, müdahale özgüveni ve OED'ye yönelik tutum ve bilgi düzeyini sorgulayan 15 sorudan oluşan anonim ve gönüllü bir çevrimiçi anket (Google Forms) aracılığıyla toplanmıştır. Çalışmaya 343 öğrenci katılmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistikler (sıklık, yüzde ve ortalama) ile değerlendirilmiştir.

Katılımcıların %50,7'si (n=174) daha önce ilk yardım eğitimi aldığını bildirmiştir. Temel ilk yardım sorularında bilgi düzeyi genel olarak yüksek bulunmuştur: bilinci kapalı ve nefes almayan kişiye uygulanacak müdahaleyi öğrencilerin %85,7'si, Heimlich manevrasını %91,8'i, acil yardım hattı numarasını (112) ise %97,4'ü doğru olarak bilmiştir. Buna karşın şiddetli dış kanamada ilk olarak turnike uygulanması gerektiğini düşünenlerin oranı %22,2 olarak saptanmıştır. Acil bir durumda müdahale konusunda özgüven düzeyi düşük bulunmuş (ortalama 2,90/5), öğrencilerin %72'si kendisine 3 puan veya altında değerlendirme vermiştir. Müdahale etmemenin en sık bildirilen nedeni "kişiye zarar verme korkusu" (%53,6) olmuştur. OED'nin temel işlevini öğrencilerin %98,3'ü doğru bilmesine karşın, %44'ü cihazın yalnızca sağlık profesyonelleri tarafından kullanılabileceğini düşünmektedir. Katılımcıların %72,6'sı ADÜ kampüsünde bulunan 15 OED cihazından haberdar olmadığını belirtmiştir; kampüsteki herhangi bir OED'nin yerini söyleyebilen öğrencilerin oranı ise %35,0'tir. OED farkındalığı sağlık alanı öğrencilerinde (%56,4) diğer fakülte öğrencilerine (%17,1) kıyasla anlamlı biçimde yüksektir.

ADÜ öğrencilerinin teorik ilk yardım bilgi düzeyi yüksek olmakla birlikte, müdahale özgüveni ve OED farkındalığı yetersiz bulunmuştur. "Bilgi var, güven yok; cihaz var, görünür değil" şeklinde özetlenebilecek bu tablo, ülke genelinde halkın OED kullanım oranının sıfır olmasının altında yatan engellere işaret etmektedir. Öğrencilerin OED'yi yalnızca hekimlerin kullanabileceğine yönelik yanlış inancının düzeltilmesi, kampüsteki cihazların belirgin tabelalar ve yönlendirme işaretleri ile görünür kılınması, uygulamalı (simülasyon temelli) ilk yardım eğitimlerinin yaygınlaştırılması ve yasal çerçevenin tanıtılması önerilmektedir. Çalışmanın tek merkezli olması, verilerin öz-bildirime dayanması ve çevrimiçi anket yönteminin örneklem temsiliyetini sınırlayabilmesi araştırmanın başlıca kısıtlılıklarıdır.

Anahtar Kelimeler: İlk yardım; otomatik eksternal defibrilatör; üniversite öğrencileri; farkındalık; hastane dışı kardiyak arrest.

SS8- Düşük Doz Radyasyon ve Hormesis

Alihan KALKANCI¹, Bengü DEPBOYLU²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı

Düşük doz radyasyon (≤ 100 mSv), biyolojik etkileri yüksek dozlara kıyasla daha belirsiz olan bir maruziyet düzeyidir. Bu etkilerin değerlendirilmesinde en sık kullanılan iki model doğrusal eşiksiz model (LNT) ve hormesis modelidir.

LNT modeli, radyasyon riskinin düşük dozlarda dahi doğrusal olarak arttığını savunurken, hormesis modeli düşük dozlarda adaptif veya potansiyel yararlı etkiler olabileceğini öne sürmektedir. Düşük doz radyasyonun DNA tamiri, apoptoz ve hücrel stres yanıtları gibi mekanizmalar üzerinden etkili olabileceği düşünülmektedir. Ancak bu etkilerin büyük kısmı deneysel düzeyde olup insan verileri sınırlıdır. Bu nedenle düşük doz radyasyonun klinik ve halk sağlığı uygulamalarında yorumlanmasında temkinli ve dengeli bir yaklaşım gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Hormesis, Doz, Cevap

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SS9- MikroRNA'lar ve Nöroproteksiyonda Rolü

Mustafa Enes DENİZ¹, Seda ÖRENAY BOYACIOĞLU²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

MikroRNA'lar (miRNA); yaklaşık 21-25 nükleotid uzunluğunda, protein kodlamayan, gen regülasyonunda post-transkripsiyonel ölçekte işlev gören RNA dizileridir. Hedef mesajcı RNA'ya (mRNA) bağlanarak gen ekspresyonunu azaltmaya veya durdurmaya yararlar. Merkezi sinir sisteminde ise apoptozu azaltmak, nöroinflamasyonu düzenlemek, nöronların kimliğini belirlemekte yani nöroproteksiyonda görev alırlar. Nöroproteksiyon, sinir sisteminin hasardan korumayı ve nöronların fonksiyonel devamlılığını sağlamayı amaçlayan stratejiler bütünüdür. Halihazırda miRNA'ların nöroproteksiyonda hayati işlevlere sahip olduğu bilinmektedir ve nörodejeneratif hastalıklarda tedavi stratejisi olarak kullanımı konusundaki araştırmalar devam etmektedir.

miRNA'ların nöroproteksiyonda başlıca rollerinden biri mikroglial aktivasyonu düzenleyerek inflamasyonu kontrol altında tutmaktır. Bu konuda bilim dünyasında en çok dikkati üstüne çeken miRNA, *miR-124* olmuştur. Bunun sebepleri beyinde en çok bulunan miRNA olması, mikrogliaların "saldırgan" veya "uysal" modunu doğrudan düzenleyebilmesi gibi sebepler olabilir. Elbette nöroprotektif süreçlerde miRNA'ların rolü tek bir miRNA'ya indirgenemez. *miR-21* anti-apoptotik etkileriyle hücre ölümünü engellemesi, *miR-132* sinaptik plastisitenin korunmasında görev alması, *miR-219*'un miyelin kılıfın tamirinde ve korunmasında rol oynaması miRNA'ların nöroproteksiyonda geleceğin tıbbi için büyük umutlar vadettiğini bize göstermektedir. Kan-beyin bariyerinin aşılması, molekül stabilitesinin korunması veya tahmin edilemeyen yan etkiler gibi problemlerle karşılaşmış olursa da miRNA'lar nörodejeneratif hastalıkların tedavisinde en büyük müttefiklerimizden biri gibi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mikro RNA, Nöroproteksiyon, Nörodejeneratif Hastalıklar, Epigenetik

SS10- Duchenne Musküler Distrofisinde Genetik Müdahalede Neredeyiz?

Elif BAŞKAYA¹, Seda ÖRENAY BOYACIOĞLU²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

Duchenne Musküler Distrofisi (DMD), distrofin genindeki mutasyonlara bağlı olarak gelişen ve kas hücre zarının bütünlüğünü bozarak ilerleyici kas dejenerasyonuna yol açan X'e bağlı kalıtlı bir hastalıktır. Hastalığın moleküler temeline yönelik bilgi birikiminin artmasıyla birlikte, son yıllarda doğrudan genetik mekanizmaları hedefleyen tedavi yaklaşımlarına yönelim belirgin şekilde artmıştır. Bu çerçevede, özellikle antisense oligonükleotid (ASO) temelli ekzon atlama tedavileri ile adeno-associated virus (AAV) aracılı gen transferi dikkat çekmektedir.

ASO tedavilerinden eteplirsen (ekzon 51), golodirsan ve viltolarsen (ekzon 53) ile casimersen (ekzon 45), distrofin geninde okuma çerçevesini yeniden oluşturarak daha kısa ancak kısmen işlevsel bir protein sentezlenmesini mümkün kılmaktadır. Literatürde bildirildiği üzere, bu tedavilerin sağladığı klinik fayda hastalar arasında değişkenlik gösterebilmekte olup, kas dokusuna sınırlı penetrasyon, hızlı plazma klirensi ve uzun dönem kullanımda olası renal toksisite gibi faktörler etkinliği kısıtlayabilmektedir.

AAV aracılı gen tedavilerinde ise mikro-distrofin geninin kas hücrelerine taşınması hedeflenmektedir. Delandistrogene moxeparvovec (Elevidys), kas-spesifik promotörler aracılığıyla daha sürdürülebilir bir ekspresyon sağlamayı amaçlayan güncel bir örnek olarak öne çıkmaktadır. Bununla birlikte, yüksek doz gereksinimi, immün yanıt gelişimi, hepatotoksisite riski ve önceden mevcut AAV antikorları gibi sınırlılıklar klinik uygulamada önemini korumaktadır. Bu nedenle, genetik tedavi yaklaşımları umut verici olmakla birlikte, etkinlik ve güvenlik açısından halen temkinli değerlendirilmesi gereken bir alan olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duchenne Musküler Distrofisi, Antisense Oligonükleotidler, Adeno-associated virus aracılı gen transferi

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SS11- Hücre Kültürü Teknikleri ve Çalışma Prensipleri

Elif AKDAĞ¹, Burçin İrem ABAS²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

Hücre kültürü çalışmaları, canlı hücrelerin vücut dışı (*in vitro*) kontrollü ortamlarda üretilmesi, çoğaltılması ve incelenmesi süreçlerini kapsar. Hücre kültürü ile alakalı tüm işlemler laminar akışlı kabinlerde, steril şartlarda yapılmalıdır. Hızlı sonuç elde edilen, hücredeki etkinin direkt gözlemlendiği, etik izin gerektirmeyen ve gereksiz yere çok fazla hayvan deneyi yapılmasının önüne geçen etkili bir *in vitro* çalışma prensibidir. Hücreler büyüme şekillerine göre adherent ve süspansiyon olarak iki ana gruba ayrılır. Adherent (yapışkan) hücreler, bölünmek için kültür kabının yüzeyine (tabanına) tutunmaya ihtiyaç duyan, fibroblastik veya epiteloid yapıları hücrelerdir. Süspansiyon (askıda) hücreler ise besiyeri içinde serbestçe yüzen, kan veya tümör hücreleri gibi yüzeye tutunma gereksinimi duymayan hücre tipidir. Adherent hücreler daha çok doku çalışması için kullanılırken, süspansiyon hücreleri büyük ölçekli üretim için daha avantajlıdır. Hücreler uzun süreli olarak sıvı azot tanklarında yani -196°C'de saklanır. İhtiyaç halinde çözülürülerek, hücre ekimi yapılır. Hücre ekimi, hücrelerin uygun bir besiyeri içeren kültür kaplarına (petri, flask) yerleştirilmesi işlemidir. Amaç, hücrelerin tutunup çoğalabilecekleri uygun bir ortam yaratmaktır. Ekilen hücrelerin büyümeleri düzenli olarak takip edilir ve hücre yoğunluğu %80-90'a ulaştığında pasajlama işlemi ile hücrelerin büyüme alanları genişletilir. Hücreler çeşitli deneyler için kullanıldıktan sonra tekrar saklanmak üzere dondurulur ve önce -80'e sonra sıvı azota transferi gerçekleştirilir. Hücrelerin ekimi, pasajlanması ve dondurulması aşamalarının hepsini ayrıntılı bir şekilde anlatacak olan bu sunum hücre kültürü teknikleri ve çalışma prensiplerinin herkes tarafından anlaşılmasını amaçlamakta olan bilgilendirici bir sözlü sunum niteliği taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler:

SS12- Hekimlikte ve Yaşamda Duygusal Dayanıklılık

Seher İPEK¹, Ayça TUZCU²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

Duygusal dayanıklılık, bireyin stres ve zorluklar karşısında uyum sağlayabilme ve psikolojik işlevselliğini sürdürebilme kapasitesidir. Bu özetin amacı, duygusal dayanıklılığı destekleyen temel biyopsikososyal faktörleri ve bunların tıp eğitimi ile hekimlik pratiğindeki önemini değerlendirmektir.

Tıp öğrencileri ve hekimler; yoğun akademik yük, uzun çalışma saatleri, hasta sorumluluğu ve tükenmişlik riski nedeniyle stresle sık karşılaşmaktadır. Duygusal dayanıklılığın geliştirilmesinde kontrollü nefes uygulamaları, bilinçli farkındalık (mindfulness), özşefkat, bilişsel esneklik, metabolik sağlık ve sosyal destek sistemleri öne çıkan başlıklardır. Nefes egzersizleri ve mindfulness uygulamalarının stres yanıtını düzenleyerek duygu kontrolünü desteklediği; özşefkat yaklaşımının ise hata ve başarısızlıklar karşısında daha yapıcı baş etme mekanizmalarının gelişmesine katkı sağladığı gösterilmiştir. Ayrıca düzenli uyku, sağlıklı beslenme ve fiziksel aktivite gibi metabolik sağlık bileşenlerinin psikolojik iyilik hali ile yakından ilişkili olduğu bilinmektedir. Bilişsel çarpıtmaların fark edilmesi ve yeniden yapılandırılması, stresli yaşam olaylarının olumsuz etkilerini azaltırken; güçlü sosyal ilişkiler ve destek ağları ruhsal dayanıklılığın önemli belirleyicileri arasında yer almaktadır.

Duygusal dayanıklılık doğuştan sabit bir özellik olmayıp geliştirilebilir bir beceridir. Nefes farkındalığı, mindfulness, özşefkat, metabolik sağlık, bilişsel esneklik ve sosyal destek gibi faktörlerin güçlendirilmesi; tıp öğrencileri ve hekimlerin mesleki performansını, yaşam kalitesini ve psikolojik iyilik halini olumlu yönde etkileyebilir. Bu nedenle duygusal dayanıklılığın tıp eğitiminin ve koruyucu ruh sağlığı yaklaşımlarının önemli bir bileşeni olarak ele alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal dayanıklılık, stres, tıp eğitimi, hekimlik pratiği

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SS13- Enterik Sinir Sistemi

Eylül TEKİN¹, Yiğit Karan GÜRSER¹, Uğur KORKMAZ¹, Ahmet USLU¹, Musa İLASLAN¹, Mehmet Dinçer BİLGİN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı

Enterik sinir sistemi (ESS), gastrointestinal sistemin intrinsik sinir ağı olup yaklaşık 500 milyon nöron içerir ve merkezi sinir sisteminden bağımsız işlev görebilmesi nedeniyle “ikinci beyin” olarak tanımlanır. ESS; motilite, sekresyon ve lokal kan akımını düzenlerken beyin-bağırsak eksenini aracılığıyla duyudurum ve davranış üzerinde de etkili olmaktadır.

Bu çalışma, 2015–2024 yılları arasında Web of Science veri tabanında indekslenen yayınların nörogastroenteroloji ve mikrobiyotaya-bağırsak-beyin eksenini konulu araştırmaların anlatı temelli literatür incelemesine dayanmaktadır. Özellikle güncel derlemeler ve özgün çalışmalar değerlendirilmiştir.

ESS ile merkezi sinir sistemi arasındaki iletişimin vagus siniri, immün mekanizmalar ve bağırsak mikrobiyotası aracılığıyla sağlanmaktadır. Mikrobiyota tarafından üretilen serotonin, GABA ve kısa zincirli yağ asitleri hem bağırsak fonksiyonlarını hem de duyudurum düzenlenmesini etkilemektedir. Kronik stresin bağırsak geçirgenliğini artırarak inflamasyonu tetiklediği ve disbiyozise yol açtığı bildirilmiştir. Ayrıca mikrobiyal çeşitlilikteki azalma, nöroinflamasyon ve nörodejeneratif süreçlerle ilişkilendirilmiştir.

Beyin-bağırsak eksenini çift yönlü bir iletişim sistemi olup fonksiyonel gastrointestinal ve nöropsikiyatrik hastalıklarla patogenezinde kritik rol oynar. ESS ve mikrobiyota etkileşiminin anlaşılması, probiyotikler ve nöromodülasyon gibi hedefe yönelik tedavi yaklaşımlarının geliştirilmesine katkı sağlamaktadır. Bozulmuş bağırsak mikrobiyotasını sağlıklı flora ile yeniden dengelemeyi amaçlayan gaita transplantasyonu klinik uygulamalarda kritik bir tedavi yöntemi olarak öne çıkmaktadır. Bu etkileşim, kişiselleştirilmiş tıp yaklaşımlarında biyobelirteç geliştirilmesi açısından da önemli bir potansiyel sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Enterik sinir sistemi, Mikrobiyota, Beyin-bağırsak eksenini

SS14- Grip (İnfluenza)

Melike Nur EREZ¹, Hatice ERTABAKLAR²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Parazitoloji Anabilim Dalı

Grip, Orthomyxoviridae ailesine ait RNA virüslerinin neden olduğu bir enfeksiyondur. En önemli tipleri influenza A, B ve C'dir; özellikle influenza A, pandemilerden sorumludur.

İnfluenza virüsü enfeksiyonu, akut ateşli solunum yolu hastalığına neden olan ve hafif yorgunluktan solunum yetmezliğine ve ölüme kadar değişen derecelerde sistemik semptomlara yol açan, oldukça bulaşıcı, havadan bulaşan bir hastalıktır.

Bu sunum, Dünyamızı Değiştiren On İki Hastalık kitabının grip bölümüne dayalı olarak hazırlanmış anlatı temelli bir derlemidir. Grip hastalığının tarihsel gelişimi, virolojik özellikleri, bulaş yolları ve toplum üzerindeki etkileri değerlendirilmiştir.

İnfluenza virüsü, özellikle solunum epiteline yerleşerek çoğalır ve yüksek ateş, öksürük, kas ağrısı, halsizlik gibi semptomlara neden olur. Virüsün iki önemli özelliği öne çıkar:

Küçük genetik değişimlerin (mutasyonların) yol açtığı mevsimsel grip, Büyük değişimlerin (antijenik kaymanın) yol açtığı pandemiler. 1918 İspanyol Gribi, 1957 Asya Gribi ve 1968 Hong Kong Gribi gibi pandemiler, virüsün bu değişim kapasitesinin sonucudur.

Grip, influenza virüsünün hızlı mutasyon geçirmesi ve hayvan rezervuarlarının bulunması nedeniyle tamamen kontrol altına alınabilmiş bir hastalık değildir. Bu nedenle grip ile mücadelede her yıl yenilenen aşı programları, erken tanı, antiviral tedaviler ve yayılmasını önlemek amaçlı halk sağlığı önlemleri büyük önem taşır.

Anahtar Kelimeler: Grip, İnfluenza, Pandemi, Salgın

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SS15- Hıyarcıklı Veba: Dünyamızı Değiştiren 12 Hastalıktan Biri

Anıl Feza BAKAN¹, Hatice ERTABAKLAR²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Parazitoloji Anabilim Dalı

Veba her ortaya çıktığı dönemde hayatımızı kökten değiştirmiştir. Bu bölüm veba salgınının (özellikle ilk veba salgını) hayatımızı ekonomik, sosyolojik, tıbbi ve siyasi anlamda nasıl değiştirdiğini anlatılmaktadır.

Miyasma teorisinden yersinia pestis bakterisinin keşfine kadar hastalığa çare bulmak için hangi yollardan geçtiğimiz ve bu yoldaki Alexandre Yersin ve Paul-Louis Simond gibi önemli bilim insanlarına değinilmekte.

Yakın zamanda da hayatımıza tekrar giren “karantina” kavramı, önemi ve tarihi; tarihteki en önemli halk sağlığı hikayelerinden biri olan Eyam Köyünün hikayesiyle iyice önem kazanıyor.

Enfekte bir kemirgenden kan emen bir pirenin insanı da ısırmasıyla bakteri insan vücudunda özellikle lenf nodlarının olduğu yerlere yerleşerek şişmiş lenf düğümleri, yüksek ateş, deride kanamalar ve cillte siyah noktalar gibi semptomlar vermektedir.

Vebanın geçmişte de olduğu gibi bir silah gibi kullanılması, artan küresel ısınmayla birlikte hem yeni veba suşlarının ortaya çıkması hem de veba vektörü olan pirelerin üreme döngülerinin artmasıyla ilgili endişeler günümüzde de devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler

SS16- Kadın ve Çocuk Sağlığında Yapay Zekanın Kullanımı

Gamze AKDOĞAN¹, Hakan ÖZTÜRK²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik Anabilim Dalı

Yapay zekâ, bilgisayar sistemlerinin büyük veri kümelerini analiz ederek öğrenme, akıl yürütme, örneği tanıma ve tahmine dayalı karar desteği sağlama kapasitesine sahip gelişmiş bir teknoloji alanıdır. Sağlık hizmetlerinde yapay zekâ uygulamaları son yıllarda hızla artmış; tanı doğruluğunun artırılması, hastalıkların erken saptanması, riskli bireylerin belirlenmesi, klinik karar süreçlerinin desteklenmesi ve kişiselleştirilmiş bakım yaklaşımlarının geliştirilmesi açısından önemli fırsatlar sunmuştur. Kadın ve çocuk sağlığı, gebelikten postpartum döneme, jinekolojik hastalıklardan yenidoğan ve çocuk sağlığına kadar geniş bir klinik alanı kapsadığından, yapay zekâ uygulamaları için yüksek potansiyele sahip alanlardan biridir.

Bu bildiriye, kadın ve çocuk sağlığında yapay zekânın kullanım alanları mevcut literatür ve güncel uygulamalar doğrultusunda ele alınmıştır. Jinekolojide yapay zekâ; ultrason, manyetik rezonans ve bilgisayarlı tomografi gibi görüntüleme verilerinin analizinde, endometriozis, fibroidler ve jinekolojik kanserlerin erken belirtilerinin saptanmasında, benign ve malign kitlenin ayırt edilmesinde, kanser tedavisinin kişiselleştirilmesinde ve tüp bebek uygulamalarında embriyo seçimi ile ilaç dozlarının düzenlenmesinde kullanılabilmektedir. Gebelik döneminde ise fetal ultrason ölçümlerinin otomatik değerlendirilmesi, kardiyotokografi verilerinin yorumlanması, preeklampsi, gestasyonel diyabet, preterm doğum, doğum sonu kanama ve konjenital anomalilerin öngörülmesi gibi alanlarda klinik karar desteği sağlamaktadır. Postpartum dönemde yapay zekâ; glikoz izlemi, hipertansiyon takibi, pelvik taban değerlendirmesi ve postpartum depresyon riskinin belirlenmesi gibi süreçlerde anne sağlığının izlenmesine katkı sunmaktadır. Bununla birlikte, yapay zekâ sistemlerinin sağlık hizmetlerine entegrasyonunda veri gizliliği, algoritmik yanlılık, etik sorumluluk, klinik kararların mekanikleşmesi, insan etkileşiminin azalması ve hukuki düzenlemeler gibi önemli sınırlılıklar bulunmaktadır.

Sonuç olarak yapay zekâ, kadın ve çocuk sağlığında tanı doğruluğunu artıran, riskleri erken dönemde belirlemeye yardımcı olan ve sağlık profesyonellerine klinik karar desteği sağlayan güçlü bir araçtır. Ancak bu teknolojiler, insan merkezli bakımın yerine geçecek bağımsız sistemler olarak değil, sağlık profesyonellerinin kararlarını destekleyen tamamlayıcı uygulamalar olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Kadın Sağlığı, Çocuk Sağlığı, Gebelik, Postpartum Dönem, Klinik Karar Desteği

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SS17- Beslenme: Diyetler ve Bağırsak Hastalıkları

Halil AĞAR¹, Melek BALCI¹, Çınar ERGİN¹, Elif Beyza YÜREK¹, Şeyma Beyza ERDOĞAN¹, Mehmet Dinçer BİLGİN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı

Beslenme; yaşamın sürdürülmesi, büyüme ve sağlığın korunması için besinlerin alınması, sindirilmesi, emilmesi ve hücre düzeyde kullanılması sürecidir. Sağlık ise yalnızca hastalık olmaması değil; fiziksel, ruhsal ve sosyal yönden tam bir iyilik halidir. Yetersiz veya dengesiz beslenme, malnütrisyon ve obeziteye yol açarak bağırsak sağlığını olumsuz etkileyebilir. Sağlıklı beslenme, gerekli besin öğelerinin yeterli ve dengeli alınmasını içerirken, bağırsak mikrobiyotasının korunmasında önemli rol oynar. Diyet, bireyin günlük beslenme düzenini ifade eder ve tıbbi amaçlarla düzenlenebilir. Akdeniz diyeti antiinflamatuvar özellikleri ile bağırsak sağlığını desteklerken; vejetaryen ve vegan diyetler, yüksek lif içerikleri sayesinde kısa zincirli yağ asidi üretimini artırarak mikrobiyotayı olumlu yönde etkiler. Bu diyetlerin lakto-, ovo- ve vegan gibi alt türleri bulunmaktadır ve disbiyozis riskini azaltabilir. Beslenmeye bağlı bağırsak hastalıkları arasında obezite, anoreksiya ve bulimia yer almakta olup, bu durumlar hem metabolik hem de gastrointestinal fonksiyonları bozabilmektedir. Özellikle Batı tipi diyetler (yüksek yağ ve rafine karbonhidrat içeriği), inflamasyonu artırarak bağırsak hastalıkları ile ilişkilendirilmektedir.

Diyetlerin bağırsak üzerindeki etkileri yalnızca içerikleriyle değil, aynı zamanda bireyin yaşam tarzı ve çevresel faktörlerle etkileşimiyle de şekillenir. Sonuç olarak, dengeli ve kaliteli beslenme alışkanlıklarının benimsenmesi, bağırsak hastalıklarının önlenmesi ve genel sağlığın korunması açısından temel bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Diyet, Bağırsak Hastalıkları

SS18- Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Spor Alışkanlıkları, Yaralanma Profilleri ve İlk Yardım Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Berat TOMBUL¹, Ömür Ali ÖNAL¹, Çağan Demen¹, Medine ÇİFTÇİ¹, Sude Naz ERKAN¹, Şenay Demir YAZICI²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı

Spor, bireysel sağlığı koruyan temel bir faaliyet olmasına karşın, beraberinde getirdiği yaralanma riskleri nedeniyle bilinçli bir yaklaşım gerektirir. Bu çalışma, tıp fakültesi öğrencilerinin spor alışkanlıklarını ve yaralanmalara yönelik müdahale farkındalıklarını değerlendirmeyi hedeflemektedir.

Tanımlayıcı nitelikteki bu araştırmanın örneklemini, ağırlıklı olarak 1. sınıf (%60,4) ve 2. sınıf (%30,2) tıp fakültesi öğrencilerinden oluşan toplam 108 kişi oluşturmaktadır. Veriler; spor branşları, sakatlık tipleri ve ilk yardım yeterliliklerini sorgulayan Google Forms aracılığıyla toplanmıştır.

Katılımcıların %57,4'ü aktif olarak spora (koşu, futbol, yüzme vb.) devam etmektedir. Grubun %51,9'u herhangi bir sakatlık yaşamazken, yaralananlarda en yaygın durum burkulma (%26,9) olarak belirlenmiştir. Katılımcıların %77,8'i daha önce ilk yardım eğitimi almasına ve %66,7'si müdahale bildiğini ifade etmesine rağmen, Dinlenme (Rest), Buz (Ice), Kompresyon (Compression) ve Yükseltme (Elevation) yöntemini bilenlerin oranı %27,8'de kalmıştır.

Literatürle paralel olarak en sık görülen yaralanma türü burkulmadır. Katılımcıların %66,7'si müdahale bildiğini ifade etse de spesifik bir uygulama olan RICE protokolündeki %72,2'lik bilgi eksikliği, mevcut ilk yardım eğitimlerinin spor yaralanmaları özelinde yetersiz kaldığını göstermektedir. Yaralanma risklerini azaltmak ve doğru müdahaleyi sağlamak için eğitimlerin pratik uygulamalarla desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor Yaralanmaları, İlk Yardım, RICE Yöntemi

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SS19- Duyguların Bağırsak Fonksiyonları Üzerine Etkisi: Bağırsak–Beyin–Mikrobiyota Eksen

**Orhun Utku DÜZGÜN¹, Bora BAYAR¹, Aylin SATIR¹,
Mehmet Dinçer BİLGİN²**

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın
Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik
Anabilim Dalı

Duygular, bağırsak sistem üzerinde önemli biyofizyolojik etkiler oluşturmaktadır. Bu etkiler, bağırsak–beyin–mikrobiyota eksenini aracılığıyla gerçekleşen çift yönlü nöroendokrin ve immün iletişim ile açıklanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, farklı duyguların bağırsak fonksiyonları üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

Bu çalışma, 2015–2024 yılları arasında Web of Science veri tabanında indekslenen yayınların anlatı temelli derlemesine dayanmaktadır. Duyguların bağırsak motilitesi, geçirgenlik ve mikrobiyota üzerindeki etkilerini inceleyen çalışmalar analiz edilmiştir.

Kronik stres ve üzüntünün HPA aks aktivasyonu yoluyla bağırsak geçirgenliğini artırarak inflamasyonu tetiklediği gösterilmiştir. Korkunun sempatik sistem aracılığıyla bağırsak kan akımını azaltarak sindirimi baskıladığı bildirilmiştir. Öfkenin bağırsak motilitesi üzerindeki etkisinin duygu ifadesine bağlı olarak değiştiği; dışa vurumda artış, baskılanmasında ise azalma görüldüğü saptanmıştır. Mutluluk ile ilişkili serotoninin büyük kısmının bağırsakta üretildiği ve vagus siniri aracılığıyla merkezi sinir sistemini etkilediği belirlenmiştir. Ayrıca mikrobiyota değişimlerinin depresif davranışları modüle edebileceği gösterilmiştir (9). Bu etkiler inflamatuvar yanıt ve nöroendokrin regülasyon üzerinden bütüncül olarak gerçekleşmektedir.

Bağırsak–beyin–mikrobiyota ekseninin çift yönlü yapısını ve duyguların bağırsak fonksiyonları üzerindeki belirleyici rolünü ortaya koymaktadır. Bu etkileşim, fonksiyonel bağırsak hastalıklarının anlaşılmasında ve tedavisinde bütüncül yaklaşımların önemini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygular, Bağırsak–beyin eksen, Mikrobiyota

SS20- Günümüz Medeniyetin Temeli Olarak Anadolu Filozofları ve Düşünce Mirası

**Gökçe Gül KÖMÜRCÜOĞLU¹, Damla Gülşan TAŞ¹,
Erhan ATEŞ²**

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın
Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim
Dalı

Bu çalışma, tarihsel süreçte felsefe, bilim ve sanatın merkezi olan Anadolu coğrafyasının, günümüz medeniyetinin inşasındaki rolünü temel aktörler üzerinden incelemektedir. Araştırma kapsamında, MÖ 8. yüzyıldan MS 13. yüzyıla kadar uzanan geniş bir zaman diliminde, yolu Anadolu'dan geçen 20 önemli filozof ve bilim insanı; disiplinleri, sosyoekonomik kökenleri ve bıraktıkları kültürel miras açısından değerlendirilmiştir.

Yapılan incelemede, örneklem grubunun %70'inin doğrudan Anadolu doğumlu olduğu, geri kalan kısmın ise bu topraklarda düşünsel olgunluğa ulaştığı görülmektedir. Düşünürlerin %45'inin doğa felsefesi ve mantık alanında yoğunlaştığı, %20'sinin ise tasavvuf ve toplumsal ahlak konularında evrensel mesajlar verdiği saptanmıştır. Ayrıca veriler, entelektüel üretimin yalnızca yüksek refah düzeyine sahip sınıflarla kısıtlı olmadığını; farklı toplumsal katmanlardan gelen isimlerin medeniyet inşasına ortak katkı sunduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak Anadolu; Miletli doğa filozoflarından tıp öncüsü Galen'e, Mevlana'dan Yunus Emre'ye uzanan birikimiyle sadece bir geçiş güzergahı değil, modern bilimin ve felsefenin kök saldıği ana merkezlerden biridir.

Anahtar Kelimeler: Anadolu, filozoflar, düşünce mirası.

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

SS21- Çocukluk Çağı Travmalarında Ebeveyn Farkındalığı

Berra Dutar¹, Gizem Beril ÖZDEMİR²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı Anabilim Dalı

Çocukluk çağında görülen fiziksel travmalar, önlenebilir morbidite ve mortalitenin önemli nedenlerinden biridir. Travmaların önlenmesinde ebeveyn bilgi düzeyi, güvenlik önlemlerine uyum ve risk farkındalığı belirleyici rol oynamaktadır. Bu çalışmada, ebeveynlerin çocukluk çağı fiziksel travmalarına ilişkin bilgi, tutum ve farkındalık düzeylerinin değerlendirilmesi amaçlandı.

Bu kesitsel anket çalışmasına çocuk cerrahisi polikliniğine başvuran 0-12 yaş çocukların ebeveynleri dahil edildi. Katılımcılardan gönüllü onam formu alındıktan sonra sosyodemografik özellikler, ev içi ve dış ortam kazalarına yönelik bilgi düzeyi, koruyucu önlemler, travma sonrası ilk yaklaşım ve sağlık kuruluşuna başvuru davranışlarını içeren yapılandırılmış anket formu uygulandı.

Anket çalışmasına katılan 295 ebeveynin 238'i kadın, 57'si erkekti. % 84,3'ü 25-45 yaş arasında ve en fazla travma görülme oranı % 48.3 ile 45 yaş üzeri ebeveynlerdi. En düşük travma oranı yüksek lisans/lisansüstü grupta (%25,0) bulunmuştur. Travma nedeni bildirilen olgular arasında en sık neden düşme (%66.1) olarak saptanmıştır. Katılımcıların %71.2'si travmaları önlemek için ebeveyn eğitiminin en etkili yöntem olduğunu düşünüyor.

Bulgularımız, çocukluk çağı travmalarının önlenmesinde ebeveyn eğitimi ve farkındalığının kritik rol oynadığını göstermektedir. Ailelere yönelik eğitim programları, koruyucu önlemler ve toplum temelli farkındalık çalışmaları ile çocukluk çağı travmalarına bağlı morbidite ve mortalitenin azaltılması mümkün olabilir.

Anahtar Sözcükler: Çocuk, Ebeveyn, Travma, Eğitim

SS22- Hasta Hekim İletişimi

İremnur ÖDEN¹, Ayfer GEMALMAZ²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Hekim-hasta iletişimi, tıp eğitiminin ve klinik uygulamanın temel unsurlarından biridir. Bu iletişim; temel iletişim becerileri, klinik iletişim becerileri ve özel durumlarda iletişim becerileri olmak üzere üç ana bileşenden oluşur. Temel iletişim becerileri, bireyler arasındaki kişilik ve çevresel farklılıklardan kaynaklanabilecek etkileri en aza indirmeyi ve öğrencilerin belirli bir iletişim düzeyine ulaşmasını hedeflerken; klinik iletişim becerileri, hasta-hekim görüşmesinin etkili bir şekilde yürütülmesini, doğru bilgi toplama ve uygun tedavi planı oluşturmayı kapsar. Özel durumlarda iletişim becerileri ise kötü haber verme, zor hastalarla iletişim kurma gibi daha karmaşık süreçleri içerir. Tıp fakültelerinin amacı, yalnızca teknik bilgiye sahip değil, aynı zamanda etkili iletişim kurabilen hekimler yetiştirmektir.

Günümüzde hekim-hasta iletişiminde yaşanan sorunlar, sağlık hizmetlerinin sürdürülmesinde doğrudan etkilidir. Tıbbi jargon kullanımı, zamanın kısıtlı olması bu sorunların başlıca nedenlerindendir. Oysa etkili iletişim, hasta memnuniyetini artırmakta, tedaviye uyumu sağlamlaştırmada etkilidir. Araştırmalar, iletişimden memnun hastaların tedavi önerilerine daha yüksek oranda uyum gösterdiğini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, hekimlerin iletişim becerilerini geliştirmesi daha doğru tanı, etkili tedavi ve daha iyi sağlık sonuçları elde etmek için gereklidir.

Anahtar Sözcükler: Hasta hekim ilişkisi, etkili tedavi, iletişim

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

POSTER BİLDİRİLERİ

PS1- Meditasyonun Kalp Hızı Değişkenliği, Benlik Algısı ve Ego Çözülmesine Etkisi

Zehra Betül ARAS¹, Ceylin GÖKKAYA¹, Mehmet Dinçer BİLGİN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı

Bu araştırmanın amacı, mindfulness ve mantra meditasyonunun kalp atış hızı değişkenliği (HRV) ve ego çözülmesi üzerindeki etkilerini disiplinler arası bir yaklaşımla incelemektir.

Sağlıklı, sigara kullanmayan, meditasyon geçmişi olmayan 18-25 yaş arası 84 tıp öğrencisi rastgele üç gruba (mindfulness, mantra, nötr) atanacaktır. Uygulama öncesi Durumluk Kaygı Envanteri (STAI) uygulanacaktır. Yaklaşık 15 dakikalık müdahale öncesi ve sonrasında EKG aracılığıyla HRV, nabız, oksijen saturasyonu, tansiyon ve solunum ölçülecektir. İşlem sonunda Ego Dissolution Inventory (EDI) anketi verilecektir. Veriler ANOVA ve regresyon analizleriyle değerlendirilecektir.

Çalışma bir öneri aşamasında olduğundan beklenen bulgular şöyledir: Meditasyon sırasındaki HRV artışı ile raporlanan ego çözülmesi arasında pozitif ilişki bulunması ve her iki meditasyon türünün fizyolojik/psikolojik etkilerinin anlamlı şekilde farklılaşması öngörülmektedir.

Proje, ego çözülmesi kavramını HRV gibi nesnel fizyolojik ölçütlerle ilişkilendiren ilk model olmasıyla özgündür. Elde edilecek bulguların, genç yetişkinlerde meditasyon temelli uygulamaların psiko-nörofizyolojik mekanizmalarına yenilikçi bir katkı sunması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meditasyon, HRV, Ego Çözülmesi

PS2- Klorpirifos İle Oluşturulmuş Hasar Modelinde Sh-Sy5y Hücrelerinde Quercetin'in İyileştirici Etkilerinin İncelenmesi

Cemre KENDİR¹, Bensu KOZAN², Özge ÇEVİK³

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Moleküler Biyoteknoloji Anabilim Dalı, ³Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı

Tarımda kullanılan bir pestisit türü olan klorpirifos başta doğrudan maruz kalan tarım işçileri olmak üzere aslında neredeyse hepimizi etkileyen nörona sistem hücrelerimiz için oldukça tehlikeli nörotoksik bir maddedir. Quercetin ise birçok bitkinin yapısında bulunan bir flavonoid türü olup antioksidan özellik gösteren bir maddedir. Klorpirifos maruziyeti, yüksek dozlarda akut toksisiteye neden olabilir; hatta ölüme dahi yol açabilir. Klorpirifos başlıca reaktif oksijen türlerini açığa çıkararak hücre bileşenlerine zarar veriyor ancak özellikle nörotoksik etkileri ön planda bulunuyor. Uzun süreli düşük doz maruziyetlerinde klorpirifos asetilkolinesteraz enzimini inhibe ederek asetilkolinin hücrelerde birikmesini sağlar ve sinir hücrelerinde nörotoksik etkilere yol açar.

Projemizde klorpirifosun etkilerinin incelenmesi için SHSY-5Y nöroblastoma hücreleri kullanılmıştır. Klorpirifosun zararlı etkilerini inhibe etmesi için ise antioksidan özelliği öne çıkan quercetin kullanıldı. Quercetin belirli dozlarda klorpirifosun nörotoksik etkilerini inhibe ederken yüksek dozlarda koruyucu etkisi bulunmamaktadır. Belirli dozlarda quercetin kullanımı, klorpirifosun nörotoksik etkisini anlamlı ölçüde inhibe etmiştir.

Böylece quercetin kullanımıyla klorpirifosun nörotoksik etkilerinin azaltılabileceği, quercetin bu kapsamda koruyucu potansiyeli olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Klorpirifos, Quercetin, Nöroblastoma

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

PS3- Kurkumin Tabanlı Epigenetik Modülasyon: Alzheimer Hastalığında Yeni Bir Paradigma

Kosar HASHEMZADEH¹, Seda Örenay BOYACIOĞLU²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı

Alzheimer hastalığı, ilerleyici nörodejenerasyon ile karakterize olup yalnızca amiloid- β ve tau birikimi ile açıklanamayacak çok karmaşık bir patofizyolojiye sahiptir. Son yıllarda epigenetik mekanizmalar hastalığın gelişiminde kritik düzenleyici faktörler olarak öne çıkmıştır. Özellikle DNA metilasyonu ve histon değişikliklerindeki bozulmaların, nöron fonksiyonlarının fonksiyon kaybı ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Bu nedenle Alzheimer hastalığını anlamada sadece protein birikimine değil, gen düzeyindeki düzenlemelere de bakmak gerekmektedir.

Kurkumin, zerdeçaldan elde edilen doğal bir bileşiktir ve son yıllarda nörodejeneratif hastalıklarda sıkça araştırılmaktadır. Antiinflatuvar ve antioksidan özelliklerinin yanı sıra epigenetik düzenleyici etkileri ile dikkat çekmektedir. Güncel çalışmalar, kurkuminin gen ekspresyonunu modüle ederek nöroprotektif etkiler oluşturduğunu ve bilişsel gerilemeyi azaltabildiğini göstermektedir. Ayrıca kurkuminin epigenetik düzenleyici yollar üzerinden nöroinflamasyonu baskıladığı ve nöronal sağkalımı desteklediği bildirilmektedir.

Buna rağmen çalışmaların büyük kısmı henüz deneysel düzeydedir. Bu yüzden çok hedefli ama henüz büyük ölçüde prelinik aşamadaki umut verici bir adaydır. Biyoyararlanımın düşük olması ve insan çalışmalarının sınırlı olması, bu yaklaşımın klinik uygulamaya geçişindeki mevcut önemli kısıtlamalardır. Buna rağmen, kurkumin, Alzheimer hastalığı tedavisinde yeni bir paradigma adayı olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer hastalığı, kurkumin, epigenetik, nörodejenerasyon

PS4- DNA Çift Zincir Kırıklarının Tamirinde Genetik Defektlerin Radyosensitivite Üzerindeki Etkisi: Ataksi-Telenjektazi Modeli

Tuğçe DEMİRCİ¹, Elisa SOY¹, Bengü DEPBOYLU²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı

DNA çift zincir kırıkları (DSB), iyonize radyasyon gibi etkenlerle oluşan en ciddi DNA hasarlarından biridir. Bu hasarın onarımında ATM proteini merkezi rol oynar. Ataksi-telenjektazi (AT) hastalığında ATM genindeki mutasyonlar, DNA onarım mekanizmalarının bozulmasına ve artmış radyosensitiviteye yol açar.

Normal hücrelerde ATM aktivasyonu, MRN kompleksi aracılığıyla DSB'lerin tanınmasını takiben p53, CHK2 ve BRCA1 gibi proteinlerin aktive edilmesini sağlar ve hücre döngüsü kontrolü ile DNA onarım süreçlerini düzenler. Ancak ATM eksikliğinde bu mekanizmalar yetersiz kalır; hatalı onarım, kromozomal instabilite ve hücre ölümü artar. AT hastalarında görülen nörolojik, immünolojik ve onkolojik bulgular bu moleküler bozukluklarla ilişkilidir. Ayrıca bu durum, kanser tedavisinde radyosensitiviteyi etkileyen önemli bir model oluşturmaktadır.

Sonuç olarak, ATM proteini DNA hasar yanıtının temel düzenleyicilerinden biridir ve eksikliği hem hücrel homeostazi bozmakta hem de radyasyona duyarlılığı artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ataksi-Telenjektazi, ATM, Radyosensitivite

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

PS5- Radyasyon Kazalarının Sosyal Etkileri: Çernobil Ve Fukuşima Örnekleri

Taha AYTOĞAN¹, Bedirhan TANRIVERDİ¹, Hayyam MAMADOV¹, Nural ÖZTÜRK²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı

Radyasyon kazaları, iyonizan radyasyonla yapılan bir uygulama sırasında meydana gelen ve sonucunda kişilerin veya çevrenin istenmeyen biçimde ıslanmasına, dolayısıyla zarar görmesine neden olan beklenmedik olaylardır. Bu çalışmada, 1986 Çernobil ve 2011 Fukuşima kazaları örneklemine radyasyon kazalarının toplumsal hayatta yarattığı uzun vadeli sosyal etkiler incelenmektedir. Çalışmanın amacı, yalnızca biyolojik ve çevresel etkilerle sınırlı kalmayarak, çoğu zaman geri planda kalan ve yeterince görünür olmayan sosyal yıkımı ortaya koymaktır. Çalışmada nitel vaka analizi yöntemi kullanılmış, UNSCEAR ve Dünya Sağlık Örgütü raporları ile hakemli dergilerde yayımlanmış akademik makaleler kapsamlı biçimde taranmıştır. Elde edilen bulgular üç ana başlık altında toplanmıştır. Bunlardan ilki, zorunlu göç nedeniyle ortaya çıkan aidiyet kaybı ve uyum sorunlarıdır; tahliye edilen nüfusun önemli bir kısmı yeni yerleşim yerlerinde uzun süreli ve kronik uyum problemleri yaşamıştır. İkinci olarak, radyasyona maruz kaldığı düşünülen bireylerin damgalanması öne çıkmaktadır; bu kişiler evlilik, iş ve sosyal çevrede dışlanma ile karşılaşmıştır. Üçüncü olarak ise resmî kurumlara duyulan güvenin erozyonu dikkat çekmektedir; kazalar sonrasında yapılan açıklamalara duyulan güven belirgin şekilde azalmıştır.

Sonuç olarak, radyasyon kazalarına hazırlık planlarının tıbbi müdahalenin yanı sıra psikososyal destek, damgalanma karşıtı programlar ve şeffaf iletişim stratejilerini de içermesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Radyasyon kazaları, sosyal damgalama, zorunlu göç

PS6- Obezite Tedavisinde Akupunktur Uygulamaları: Klinik ve Fizyolojik Yaklaşımlar

Melike ÇALIM¹, Nisa ÇAKMAK¹, İclal BOZKIR¹, Mehmet Dinçer BİLGİN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı

Obezite, enerji alımı ve harcaması arasındaki dengesizlik sonucu gelişen, kardiyometabolik hastalık riskini artıran kronik ve multifaktöriyel bir hastalıktır. Yaşam tarzı değişiklikleri ve farmakolojik tedavilere rağmen sürdürülebilir kilo kontrolü zor olabilmektedir. Bu nedenle tamamlayıcı tıp yaklaşımları giderek önem kazanmaktadır. Akupunktur, iştah kontrolü ve metabolik regülasyon üzerindeki etkileri nedeniyle obezite tedavisinde alternatif bir seçenek olarak öne çıkmaktadır.

Bu çalışma, güncel literatürün anlatı temelli derlemesine dayanmaktadır. 2021–2025 yılları arasında yayımlanan sistematik derlemeler, meta-analizler ve randomize kontrollü çalışmalar değerlendirilmiştir. Özellikle kanıt düzeyi yüksek umbrella review ve klinik araştırma protokolleri metodolojik açıdan incelenmiştir.

Akupunkturun vücut ağırlığı, beden kitle indeksi ve bel çevresinde anlamlı azalma sağladığı gösterilmiştir (4). Bu etkiler, hipotalamus aracılı iştah regülasyonu ile ilişkilidir. NPY/AgRP ekspresyonunun azalması ve POMC/CART aktivitesinin artması iştah baskılanmasına katkı sağlar. Otonom sinir sistemi dengesi üzerinden stres ilişkili yeme davranışlarının azaldığı ve enerji homeostazının desteklendiği görülmektedir. Klinik çalışmalarda akupunkturun özellikle yaşam tarzı değişiklikleri ile kombine edildiğinde daha belirgin ve sürdürülebilir kilo kaybı sağladığı vurgulanmaktadır.

Akupunktur, obezite tedavisinde çoklu biyolojik mekanizmalar üzerinden etkili ve güvenli bir tamamlayıcı yöntemdir. Ancak çalışmalar arasında metodolojik heterojenite ve placebo etkisi sınırlayıcıdır. Hipotalamik mekanizmaların daha iyi anlaşılması, kişiselleştirilmiş tedavi yaklaşımlarının geliştirilmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Obezite; Akupunktur; Metabolik Regülasyon

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

PS7- Sigara Bırakma Tedavisinde Akupunkturun Etkinliği

Sude KARACAOĞLU¹, Rana Ebrar AKIN¹, Berke Kaan SARITAŞ¹, AboFazl JOGHATAEI¹, Mehmet Dinçer BİLGİN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı

Sigara bağımlılığı, önlenemez mortalitenin başlıca nedenlerinden biridir ve nikotin yoksunluğu anksiyete, irritabilite ve yoğun sigara içme isteği ile karakterizedir (1). Akupunkturun dopaminerjik sistem ve endojen opioid mekanizmalar üzerinden bu semptomları azaltabileceği bildirilmektedir.

Bu çalışma, 2015–2026 yılları arasında Web of Science veri tabanında indekslenen sistematik derlemeler ve klinik çalışmaların anlatı temelli incelenmesine dayanmaktadır. Sigara bırakma oranları ve nikotin yoksunluğu semptomları değerlendirilmiştir.

Sistematik derlemeler, akupunkturun kısa dönem sigara bırakma oranlarını artırabileceğini ancak uzun dönem etkinliğin sınırlı olduğunu göstermektedir. Genel sigara bırakma müdahalelerini değerlendiren kapsamlı bir derleme, farmakolojik tedaviler ve davranışsal yaklaşımların birlikte kullanımının bırakma başarısını artırdığını ve çok bileşenli tedavilerin daha etkili olduğunu ortaya koymuştur. Bu bağlamda akupunkturun kombine yaklaşımlar içinde destekleyici rol oynayabileceği düşünülmektedir. Klinik bir çalışmada, akupunktur ve auriküler akupresür kombinasyonu ile 24. haftada %46,7 bırakma oranı ve nikotin bağımlılığında anlamlı azalma bildirilmiştir. Ayrıca akupunkturun sigara içme isteğini ve nikotin yoksunluk semptomlarını azalttığı gösterilmiştir.

Akupunkturun etkisi, anterior singulat korteks ve insula gibi beyin bölgelerinde aktivite değişiklikleri ile açıklanmaktadır. Ayrıca otonom sinir sistemi regülasyonu ve stres yanıtının azaltılması önemli rol oynamaktadır. Bununla birlikte kanıt kalitesinin düşük olması ve çalışmalar arasındaki metodolojik heterojenite önemli sınırlılıklardır. Sonuç olarak akupunktur, nikotin yoksunluğu yönetiminde destekleyici bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Akupunktur; Sigara Bırakma; Nikotin Yoksunluğu

PS8- Robotik Cerrahi

Neval KAYTAN¹, Çağatay ÖZSOY²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı

Robotik cerrahi, cerrahların ameliyatları robotik sistemler aracılığıyla gerçekleştirmesine olanak sağlayan ileri bir cerrahi tekniktir. Minimal invaziv cerrahinin gelişimi ile birlikte robotik cerrahi uygulamaları son yıllarda giderek yaygınlaşmıştır.

Robotik cerrahinin en yaygın kullanılan sistemlerinden biri daVinci cerrahi sistemidir. Bu sistemde cerrah bir konsol aracılığıyla robotik kolları kontrol ederek ameliyatı gerçekleştirir. Robotik cerrahi, özellikle kompleks prosedürlerde cerraha sağladığı ergonomi ve hassasiyet sayesinde peroperatif sonuçları olumlu yönde etkileyebilmektedir. Robotik cerrahinin en önemli avantajları arasında daha küçük cerrahi kesiler, daha az kanama, daha düşük enfeksiyon riski ve daha hızlı iyileşme süreci yer almaktadır. Günümüzde robotik cerrahi üroloji, jinekoloji, genel cerrahi ve kardiyotorasik cerrahi gibi birçok alanda yaygın olarak kullanılmaktadır.

Son yıllarda robotik cerrahi alanında önemli teknolojik gelişmeler yaşanmaktadır. Tek port sistemler cerrahi invazivliği daha da azaltmayı hedeflerken, yapay zeka destekli görüntüleme ve karar sistemleri cerrahi güvenliği artırma potansiyeli taşımaktadır. Ayrıca telesurgery uygulamaları, coğrafi engelleri ortadan kaldırarak uzman cerrahlara uzaktan erişim imkanı sunabilir. Buna karşın robotik cerrahinin yüksek maliyeti, uzun öğrenme eğrisi ve sınırlı erişilebilirliği önemli dezavantajlar arasında yer almaktadır. Özellikle düşük ve orta gelirli ülkelerde bu teknolojinin yaygın kullanımı kısıtlıdır.

Sonuç olarak robotik cerrahi, cerrahi pratiği dönüştüren önemli bir yenilik olmakla birlikte, hasta seçimi, cerrah deneyimi ve maliyet-etkinlik dengesi dikkate alınarak uygulanmalıdır.

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

PS9- Duygular ve Bağırsaklar

**Melisa GÖNEN¹, Aylin SATIR¹, Orhun Utku DÜZGÜN¹,
Rojin ASLAN¹, Mehmet Dinçer BİLGİN²**

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı

Duygular, yalnızca psikolojik süreçler olmayıp gastrointestinal sistem üzerinde önemli biyofizyolojik etkiler oluşturur. Merkezi sinir sistemi, enterik sinir sistemi ve mikrobiyotadan oluşan bağırsak-beyin eksenini, bu etkileşimi sağlayan çift yönlü bir iletişim ağıdır. Bu çalışmanın amacı, duyguların bağırsak fonksiyonları üzerindeki etkilerini güncel literatür ışığında değerlendirmektir.

Bu çalışma, 2015–2024 yılları arasında Web of Science veri tabanında indekslenen yayınların anlatı temelli incelenmesine dayanmaktadır. Özellikle stres, duygu durum değişiklikleri, bağırsak motilitesi, geçirgenliği ve mikrobiyota ilişkisini ele alan çalışmalar analiz edilmiştir.

Kronik stresin HPA aksını aktive ederek bağırsak geçirgenliğini artırdığı ve inflamasyonu tetiklediği gösterilmiştir. Korku ve anksiyete sempatik aktivasyonla gastrointestinal kan akımını azaltarak sindirimi baskılar. Öfke bağırsak motilitesini çift yönlü etkileyebilir. Serotoninin büyük kısmının bağırsakta üretilmesi ve vagus siniri aracılığıyla beyni etkilemesi, duyguların nörogastrointestinal etkisini açıklar. Mikrobiyotadaki değişikliklerin davranış ve duygu durumunu etkilediği gösterilmiştir.

Bağırsak-beyin eksenini çift yönlü bir sistemdir. Fonksiyonel gastrointestinal hastalıkların yönetiminde psikolojik ve fizyolojik süreçlerin birlikte değerlendirilmesi bütüncül yaklaşımlar açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bağırsak-beyin eksenini, Duygular, Mikrobiyota

PS10- Egzersiz Sırasında Müzik Dinlemenin Motivasyon ve Performans Üzerine Etkisi: Kesitsel Bir Çalışma

Arda DEMİRBAS¹, Alperen KAYA¹, Hamide Beyza ÇAVUŞ¹, Mustafa EKİZ¹, Sema GÜLİYEVA¹, Yunus Mert ÖNEN¹, Şenay DEMİR YAZICI²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı

Müzik, egzersiz sırasında motivasyonu artıran ve efor algısını azaltan ergojenik bir yardımcıdır. Bu çalışma, genç yetişkinlerde müzik tercihlerinin performans algısı ve motivasyon üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi'nde yürütülen kesitsel tipteki araştırmaya 88 gönüllü (%50 kadın, %50 erkek; %78,4'ü 18-20 yaş) katılmıştır. Veriler Google Forms aracılığıyla toplanmış; Analizlerde tanımlayıcı istatistikler ve Ki-kare testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Katılımcıların %88,6'sı müzik dinlemekte, %92,3'ü motivasyon artışı bildirmektedir. Müzik varlığı ile egzersizi "zor" algılama ($p=0,004$) ve tempo ile performans algısı ($p=0,019$) arasında anlamlı ilişki bulunmuştur. Cinsiyet ile egzersiz türü ($p < 0,001$) ve müzik tercihi (Kadın: Pop %52,3; Erkek: Rap %36,4) arasında güçlü bağ saptanmıştır.

Bulgularımız, yüksek tempolu müziğin efor toleransını ve performans algısını artırdığını gösteren literatür verileriyle uyumludur. Müziğin egzersiz zorluğunu anlamlı düzeyde azaltması ($p=0,004$), dikkati yorgunluktan uzaklaştırma (dissosiasyon) mekanizmasıyla açıklanabilir. Sonuç olarak müzik, fiziksel dayanıklılığı ve egzersiz deneyimini zenginleştiren kritik bir ergojenik unsurdur.

Anahtar kelimeler: Spor, Müzik, Performans

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

PS11- Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Postüral Değişkenler ve Kas-İskelet Sistemi Şikayetlerinin Kesitsel Olarak İncelenmesi

İlayda Celik¹, İbrahim Emre Samur¹, Ahmet Arda
Gökcül¹, Cansu Arslantaş¹, Rubar Demirkapı¹,
Mohammad Arsalaan Mallick¹, Şenay Demir YAZICI²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın
Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Fiziksel Tıp ve
Rehabilitasyon Anabilim Dalı

Tıp eğitimi, yoğun akademik yük ve uzun süreli masa başı çalışma nedeniyle öğrencileri postüral bozukluklar, kas-iskelet sistemi ağrıları ve stres açısından risk altına sokmaktadır. Bu grupta postüral farkındalığın geliştirilmesi, hem fiziksel sağlığın korunması hem de yaşam kalitesinin artırılması için kritiktir. Bu çalışmanın amacı, tıp fakültesi öğrencilerinde postüral farkındalık düzeyleri ile kas-iskelet sistemi şikayetlerinin yaygınlığını incelemektir.

Çalışmaya Google Forms aracılığıyla ulaşılan, yaş ortalaması 19,18±1,61 olan 102 tıp fakültesi öğrencisi dahil edilmiştir. Öğrencilerin günlük çalışma süreleri, fiziksel şikayetleri ve postüral farkındalıkları anket yoluyla sorgulanmıştır.

Katılımcıların %85,3'ü gün sonunda sırt ağrısı yaşadığını, %26,5'i ise boyun düzleşmesi şikayeti olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %75,5'i postürünü kendi çabasıyla düzeltmeye çalışsa da profesyonel destek alma oranı sadece %6,9'da kalmıştır.

Çalışmamızdaki yüksek sırt ağrısı oranı (%85,3), literatürdeki düşük postüral farkındalığın omurga ağrılarını artırdığı bulgusuyla uyumludur. Katılımcıların %75,5'inin öz-düzeltilme çabası göstermesi bir bilinç adımıdır; ancak profesyonel destek oranının düşüklüğü (%6,9), literatürde vurgulanan farkındalık temelli fizyoterapi stratejilerinin eğitim sürecine entegrasyonu gerekliliğini doğrulamaktadır. Düzenli fiziksel aktivitenin hem farkındalığı artırdığı hem de stresi azalttığı göz önüne alınarak, tıp eğitimine bütüncül sağlık yaklaşımları dahil edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Postüral farkındalık, Tıp fakültesi öğrencileri, Sırt ağrısı.

PS12- Radyasyon Kazalarında Triyaj

Ece Aydın¹, Nural ÖZTÜRK²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın
Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon
Onkolojisi Anabilim Dalı

Radyasyon kazaları, iyonizan radyasyona maruziyet sonucu gelişen ve çok sayıda bireyi etkileyebilen karmaşık acil durumlar arasında yer alır. Bu olaylarda etkin sağlık yönetimi, sınırlı tıbbi kaynakların rasyonel kullanımını sağlayan triyaj sistemlerine dayanır. Triyaj, hastaların maruziyet düzeyi, klinik bulguları ve prognozlarına göre sınıflandırılmasını ve tedavi önceliklerinin belirlenmesini amaçlayan sistematik bir süreçtir. Radyasyon kazalarında triyaj uygulamaları, özellikle akut radyasyon sendromu gelişme riski üzerinden değerlendirilir. Bu parametreler doğrultuda hastalar hafif, orta, ağır ve çok ağır maruziyet gruplarına ayrılarak uygun tedavi protokollerine yönlendirilir. Etkili bir triyaj sistemi; acil tıp, radyasyon onkolojisi ve nükleer tıp uzmanlarının koordineli çalışmasını gerektirir. Dekontaminasyon, destek tedavisi ve ileri bakım süreçlerinin eş zamanlı planlanması büyük önem taşır. Önceden tanımlanmış triyaj algoritmaları ve kriz yönetimi stratejileri, müdahale hızını artırarak mortalite ve morbiditeyi azaltmada belirleyici rol oynar. Sonuç olarak, radyasyon kazalarında maruziyet düzeyinin hızlı ve doğru değerlendirilmesi, uygun hasta sınıflandırması ve zamanında müdahale, mortalite ve morbiditenin azaltılmasında belirleyici rol oynar. Klinik bulgular ile biyolojik belirteçlerin birlikte kullanıldığı standartlaştırılmış triyaj algoritmaları, karar verme süreçlerinin güvenilirliğini artırır. Ayrıca multidisipliner ekip çalışması, etkin iletişim ve önceden planlanmış acil durum protokollerinin uygulanması, kriz yönetiminin başarısını güçlendirir. Bu nedenle sağlık sistemlerinin radyasyon acillerine yönelik hazırlığının artırılması ve triyaj süreçlerinin sürekli güncellenmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar kelimeler: Radyasyon triyajı, Akut radyasyon sendromu, Dekontaminasyon ve acil yönetim

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

PS13- Radyasyonun Biyolojik Etkileri

Rima Kasımoğlu¹, Nural Öztürk²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı

İyonize radyasyon, günümüzde özellikle tıbbi görüntüleme ve radyoterapi uygulamalarında yaygın olarak kullanılan bir fiziksel ajandır. Bununla birlikte, radyasyonun canlı dokular üzerindeki etkileri yalnızca fiziksel enerji aktarımı ile sınırlı olmayıp, hücresel ve moleküler düzeyde karmaşık biyolojik süreçleri tetiklemektedir. Bu süreçler; DNA hasarı, serbest radikal oluşumu, hücre döngüsü değişiklikleri ve doku düzeyinde fonksiyon kayıpları gibi çeşitli sonuçlara yol açmaktadır. Radyasyonun biyolojik etkileri, maruz kalınan doz, doz hızı ve dokuların yapısal özelliklerine bağlı olarak farklılık gösterebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, radyasyon duyarlılığının biyolojik temellerini ve klinik uygulamadaki önemini bütüncül bir bakış açısıyla ortaya koymaktır. Radyasyon duyarlılığını etkileyen bir diğer önemli unsur ise genetik faktörler ve hücresel mikroçevredir. Özellikle hipoksi, tümör dokularında radyoterapiye yanıtı azaltan kritik bir faktör olarak bilinmektedir. Bunun yanı sıra, bireyler arası genetik farklılıklar DNA onarım kapasitesini etkileyerek radyasyona karşı verilen biyolojik yanıtın çeşitliliğini belirlemektedir. Çalışmada derleme yöntemi kullanılmış, konuya ilişkin güncel literatür ve akademik çalışmalar kapsamlı biçimde incelenmiştir. Elde edilen bulgular; DNA hasarı ve onarım mekanizmaları, hücre döngüsüne bağlı duyarlılık değişimleri, serbest radikal oluşumu ve farklı dokuların radyasyona verdiği yanıtlar başlıkları altında değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, radyasyon duyarlılığı hem temel biyolojik süreçlerin anlaşılması hem de özellikle radyoterapi uygulamalarında tedavi etkinliğinin artırılması ve normal dokuların korunması açısından kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Radyasyon duyarlılığı, DNA hasarı, Doku

PS14- Prenatal Dönemde İyonize Radyasyon Maruziyeti: Gebelik Haftasına Göre Değişen Teratojenik ve Karsinojenik Risk Analizi

Dilay Günaydın¹, Nurşen Hotak¹, Şevval Berksoy¹, Özgür Mete Yiğit¹, Bengü Depboylu²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı

İyonize radyasyon; tanı ve tedavi amacıyla sağlık hizmetlerinde yaygın biçimde kullanılmaktadır. Gebelikte bu radyasyona maruz kalmak, gelişmekte olan embriyoyu ve fetüsü olumsuz etkileyebilir. Gebelik haftasına ve alınan doza bağlı olarak teratojenik, karsinojenik ve nöro gelişimsel etkiler ortaya çıkabilmektedir.

PubMed, StatPearls ve klinik kılavuzlar tarandı. Dozimetrik veriler karşılaştırmalı olarak analiz edildi. Gebelik haftasına göre risk dönemleri sınıflandırıldı. Sonuç olarak iyonize radyasyon, gebelikte haftaya ve doza bağlı olarak farklı etkiler oluşturmaktadır.

Eşik Değer Güvenliği: 50 mGy altındaki dozlarda teratojenik risk minimal kabul edilir. Korunma Stratejisi (ALARA), gereksiz tetkikten kaçınma, zırlama ve alternatif görüntüleme yöntemleri (USG, MRG) öne çıkarılmalıdır. Klinik Karar Mekanizması: Her tetkik kararında risk-fayda dengesi değerlendirmesi, radyolojik tetkik zorunlu ise gecikilmemelidir. Çalışan Güvenliği: Gebeler dahil tüm sağlık çalışanları için koruyucu önlemler alınmalıdır.

Haftalık Risk Dağılımı: 0-2. Hafta: Gebelik kaybı veya etkilenme yok • 2-8. Hafta: Organ anomalileri, teratojenite • 8-16. Hafta: MSS gelişim bozukluğu, zeka geriliği

ALARA Prensibi: Gerekli olmayan tetkiklerden kaçınmak, ALARA prensibini uygulamak ve koruyucu önlemler almak temel strateji olmalıdır.

Anahtar kelimeler: İyonize Radyasyon, Teratojenite, Kanser

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

PS15- İçimizdeki Canavarlar (Parazitler)

**Adem Eren ÖZGÜR¹, Ali ALICI¹, Ayşe Şimal GÜNGÖR¹,
Betül TUĞU¹, Elif KUYUCU¹, Elif ÖZTÜRK¹, Furkan
TAŞTAN¹, Göktuğ Kaan KORU¹, Halim Yusuf ŞİRECİ¹,
İbrahim KILIÇ¹, Mehmet Yusuf ALBAY¹, Nurdan GÜR¹,
Süeda DAĞDELEN¹, Yahya ÖZDEMİR¹ ve Erdoğan
MALATYALI²**

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın
Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Parazitoloji
Anabilim Dalı

Paraziter enfeksiyonlar, farklı bulaş yollarına sahip olup dünya genelinde önemli bir halk sağlığı sorunudur. Sıtma, sivrisineklerle bulaşan, ateş ve halsizlik gibi belirtilerle seyreden ciddi bir hastalıktır. Angiostrongylus cantonensis, kontamine salyangoz veya sümüksü böceklerin tüketilmesiyle merkezi sinir sistemini etkileyebilir. Anisakiasis ise çiğ deniz ürünleri tüketimiyle mide ve bağırsakta akut ağrıya yol açabilir. Kenelerle bulaşan Babesia türleri eritrositleri enfekte ederek hemolitik anemiye neden olur. Cryptosporidium türleri fekal-oral yolla bulaşarak sulu ishal ve dehidrasyona yol açabilir. Sivrisineklerle bulaşan filaryal enfeksiyonlar lenfatik sistemde tıkanıklığa ve elefantiazise neden olurken, Loa loa enfeksiyonu deri altı dokularda yerleşebilir. Tropikal bölgelerde yaygın şistosomiyazis idrar ve sindirim sistemi belirtileriyle ortaya çıkar ve tedavi edilmezse kalıcı organ hasarına yol açabilir. Toxocara enfeksiyonu larvaların dokulara göç etmesiyle visseral veya oküler larva migrans tablolarına yol açabilir. Acanthamoeba kontakt lens kullanıcılarında ciddi keratite neden olabilir. Toxoplasma gondii enfeksiyonu çoğu sağlıklı bireyde asemptomatik olsa da gebelerde ve immünsüpre hastalarda ciddi komplikasyonlara yol açabilir.

Paraziter enfeksiyonların farklı bulaş yolları ve klinik tabloları, bu hastalıkların tanı ve yönetiminde kapsamlı bir bilgi birikimini gerekli kılmaktadır. Bu nedenle parazitoloji alanında oluşturulan Özel Çalışma Modülü, öğrencilerin parazitler hastalıkları hakkında farkındalık ve bilgi düzeylerini artırmada önemli bir eğitim fırsatı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Parazit, Tıp, Özel Çalışma Modülü

PS16- Tıp, İletişim ve Diksiyon

**Fatih ZEYTİN¹, Arda DÖNMEZ¹, Hüseyin Ethem
ERGIN¹, Nefel Nazlıcan OKAT¹, ve Erdoğan
MALATYALI²**

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın
Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Parazitoloji
Anabilim Dalı

Etkili konuşma ve diksiyon, Sokrat ve Mevlana'nın da vurguladığı gibi, bireyin hem kişisel yaşamında hem de profesyonel kariyerinde başarının anahtarıdır. Özellikle tıp ve sağlık hizmetleri gibi insan merkezli alanlarda, doğru ve etkili iletişim, hasta-hekim ilişkisinin kalitesini, tanı ve tedavi süreçlerinin başarısını doğrudan etkiler. Etkili bir konuşma için dinleyenin dikkatini çeken, anlaşılır, tutarlı ve özgün bir içerik sunmak önemlidir. Anlatanın konuya hakimiyeti, samimiyeti, nezaketi ve uygun giyimi de başarıyı etkiler. Konuşma sırasında güçlü sözcükler, fiiller, ifadeler, zıtlıklar ve ritmik yinelemeler kullanmak, olumsuz ifadelerden ve emir kiplerinden kaçınmak hayati önem taşır. Konuşmanın psikolojik, zihinsel, sosyolojik ve fizyolojik boyutlarına da değinilir. Heyecan kontrolü, empati, bilgi ve zeka gibi faktörler etkili iletişimin temel taşlarındandır. Konuşma planı, giriş-gelişme-sonuç yapısı, ara güdülemeler, duygulara yer verme ve harekete geçirme gibi unsurları içerir. Görsel ve işitsel canlandırılmalar, örneklemeler, otoritelerden alıntılar ve sorular sorarak dinleyici katılımını sağlamak da sunumun dikkat çeken önerileri arasındadır. Sonuç olarak, etkili konuşma becerisi uzun soluklu bir çalışma ve pratik gerektirir. Dinleme, telaffuz egzersizleri, dil becerilerini geliştirme, beden dilini doğru kullanma ve empati ile öfke kontrolü gibi kişisel gelişim alanlarına odaklanmak, başarılı bir iletişimci olmanın anahtarıdır.

Sağlık profesyonellerinin "kör noktalarını" aşması, sesini, vurgularını ve beden dilini bilinçli bir şekilde kullanması, bilgi aktarımını açık, sade ve empatik bir dille gerçekleştirmesi, hasta memnuniyetini artırmakta, tedavi süreçlerini kolaylaştırmakta ve hasta hekim arasındaki güven bağını güçlendirmektedir. Günümüz sağlık sistemlerinde, teknolojik gelişmeler ne kadar önemli olursa olsun, insan faktörünün ve insani iletişimin yeri doldurulamazdır. Geleceğin sağlık profesyonelleri için diksiyon eğitimi, sadece dilbilgisel doğruluğu değil, aynı zamanda duygusal zekayı ve etkileşimsel stratejileri kapsayan bütüncül bir beceri seti olarak ele alınmalı ve sürekli geliştirilmelidir.

Anahtar kelimeler: İletişim, Tıp, Diksiyon

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

PS17- Enterik Sinir Sistemi: "İkinci Beyin" Olarak Bağırsaklar

Yiğit Karan GÜRSES¹, Eylül TEKİN¹, Uğur KORKMAZ¹, Ahmet USLU¹, Musa İLASLAN¹, Mehmet Dinçer BİLGİN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı

Enterik sinir sistemi (ESS), yaklaşık 100 milyon nörondan oluşan ve gastrointestinal motilite, sekresyon ile immün yanıtları büyük ölçüde bağımsız düzenleyen kompleks bir ağıdır. "İkinci beyin" olarak tanımlanan ESS, vagus siniri aracılığıyla merkezi sinir sistemi ile çift yönlü iletişim kurar.

Bu çalışma, 2015–2024 yılları arasında Web of Science veri tabanında indekslenen nörogastroenteroloji ve mikrobiyota–bağırsak–beyin eksenini çalışmalarının anlatı temelli derlemesine dayanmaktadır.

Mikrobiyota–bağırsak–beyin eksenini; sinirsel, immün ve endokrin mekanizmaların etkileşimiyle işlev görür. Vagus siniri ve otonom sinir sistemi temel iletişim yollarını oluşturur. Mikrobiyota kaynaklı serotonin, GABA ve kısa zincirli yağ asitleri bağırsak fonksiyonları ve merkezi sinir sistemi üzerinde düzenleyici etki gösterir. T ve B lenfositleri ile sitokinler (TNF- α , IL-6, IL-10) nöroimmün süreçte rol oynar. Bu etkileşim; anksiyete ve depresyon gibi duygudurum değişiklikleri ile irritabl bağırsak sendromu, kabızlık ve diyare gibi gastrointestinal fonksiyon bozukluklarıyla ilişkilidir. Ayrıca kronik stresin bağırsak geçirgenliğini artırarak inflamasyon ve disbiyozisi tetiklediği gösterilmiştir.

ESS–mikrobiyota etkileşimi, gastrointestinal ve nörolojik hastalıkların patogeneğinde kritik öneme sahiptir. Probiyotikler, nöromodülasyon ve Fekal Mikrobiyota Transplantasyonu gibi yaklaşımlar tedavi potansiyeli sunmaktadır. Bu alan, biyobelirteç geliştirme ve kişiselleştirilmiş tıp açısından umut vadetmektedir.

Anahtar Kelimeler: Enterik sinir sistemi, Mikrobiyota, Beyin-bağırsak eksenini

PS18- Sağlıklı Beslenme ve Beslenmeye Bağlı Bağırsak Hastalıkları

Cınar ERGİN¹, Elif Beyza YÜREK¹, Melek BALCI¹, Şeyma Beyza ERDOĞAN¹, Halil AĞAR¹, Mehmet Dinçer BİLGİN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı

Bağırsak mikrobiyotası; metabolik, immün ve nöroendokrin süreçlerde rol oynayan kompleks bir ekosistemdir ve beslenme alışkanlıklarından doğrudan etkilenmektedir. Sağlıklı beslenme, mikrobiyota dengesinin korunmasında ve bağırsak hastalıklarının önlenmesinde kritik öneme sahiptir.

Bu çalışma, 2015–2024 yılları arasında Web of Science veri tabanında indekslenen yayınların anlatı temelli literatür taramasına dayanmaktadır. Beslenme modelleri, mikrobiyota yapısı ve bağırsak hastalıkları arasındaki ilişkiler değerlendirilmiştir.

Liften zengin ve bitkisel ağırlıklı beslenme modellerinin, özellikle Akdeniz diyetinin, mikrobiyal çeşitliliği artırdığı, bağırsak bariyer fonksiyonunu güçlendirdiği ve inflamasyonu azalttığı gösterilmiştir. Buna karşılık, yüksek yağlı ve düşük lifli Batı tipi diyetlerin bağırsak geçirgenliğini artırarak disbiyozise ve inflamatuvar bağırsak hastalıklarına zemin hazırladığı saptanmıştır. Probiyotik ve prebiyotiklerin ise mikrobiyota dengesini düzenleyerek gastrointestinal semptomları iyileştirdiği bildirilmiştir. Ayrıca bağırsak-beyin eksenini aracılığıyla bu etkilerin nöropsikiyatrik süreçlerle ilişkili olduğu belirtilmektedir.

Beslenme, bağırsak sağlığını belirleyen en önemli değiştirilebilir faktörlerden biridir. Dengeli ve liften zengin diyetler bağırsak mikrobiyotasını olumlu yönde etkileyerek hastalıkların önlenmesine katkı sağlar. Mikrobiyota–beslenme etkileşiminin daha iyi anlaşılması, gelecekte kişiselleştirilmiş ve etkili tedavi stratejilerinin geliştirilmesine olanak tanıyacaktır.

Anahtar kelimeler: Bağırsak Mikrobiyotası, Beslenme, Bağırsak Hastalıkları

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

PS19- Mesane Kanseri Folat Yolağı Hedefli Tedaviler

Hüseyin BAL¹, Özge ÇEVİK²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

Mesane kanseri (MK), önemli morbidite ve mortalite oranlarına sahip yaygın bir ürolojik malignitedir. İleri evre MK'li hastalarda geleneksel monoterapi veya tek modlu tedaviler, kesin ve etkili klinik sonuçlar elde etmek için yetersizdir. Bu nedenle, MK özelliklerine göre uyarlanmış yeni ilaçlar ve tedavi stratejileri araştırma ihtiyacı her geçen gün artmaktadır. Bu konuda yanıt verebilecek potansiyel hedeflerden biri, hücre sağkalımı ve proliferasyonu için elzem olan folat metabolizması olabileceği düşünülmektedir. Folat reseptörleri, hücre içine folat alımına aracılık eden yüksek afiniteli hücre yüzey glikoproteinleridir. Sağlıklı dokularda ve normal ürotelyumda oldukça sınırlı bir ekspresyon profiline sahip olmalarına rağmen, hızlı bölünen kanser hücrelerinin artan pürin ve pirimidin sentezi ihtiyacını karşılamak amacıyla birçok malignitede belirgin şekilde upregüle edilirler. Folat inhibitörleri olarak tedavide kullanılan ajanlara bakıldığında Pralatreksat, Metotreksat, Pemetreksed en çok tercih edilenlerdir. Pemetreksed, folat metabolizmasında kritik rol oynayan enzimleri hedef alan bir pirrolopirimidin çekirdekli antifolatıdır. Geleneksel ajanlardan farklı olarak, yalnızca tek bir enzimi değil; DNA ve RNA sentezi için elzem olan timidilat sentaz, dihidrofolat redüktaz ve glisinamid ribonükleotid formiltransferaz enzimlerini eş zamanlı olarak inhibe ederek çoklu ve güçlü bir antitümöral etki gösterir. Mesane kanseri hücrelerindeki yüksek folat reseptörü (FR) ekspresyonu, Pemetreksed'in hücre içine seçici ve yüksek afiniteyle alınmasını sağlayarak sistemik toksisiteyi minimize eder ve ilacın terapötik indeksini genişletir. Gelecekteki onkolojik yaklaşımlarda, folat yolağını hedefleyen ajanların farklı tedavilerle (immün kontrol noktası inhibitörleri, antikor-ilaç konjugatları gibi) kombine edilmesi, mesane kanseri dirençli vakalarda sağkalımı artırmak için büyük bir potansiyel taşımaktadır. Özetle, hedefe yönelik antifolat stratejilerinin geliştirilmesi, ileri evre mesane kanseri yönetiminde umut vadeden yeni nesil tedavi protokollerinin temel taşlarından biri olmaya adaydır.

Anahtar Kelimeler: Mesane Kanseri, Folat İnhibitörler, Kemoterapi, Pemetrexed

PS20- İlaçlarda Biyoyararlanım

Tuğba Melek Dinke¹, Ali ÖMZEN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı

İlaç biyoyararlanımı, bir ilacın vücuda alındıktan sonra sistemik dolaşıma ne oranda ve ne hızda ulaştığını belirten kritik bir parametredir. İlaç tedavisi ve farmakolojinin önemli bir yönüdür. İlacın emilimi, dağılımı ve metabolizması hakkında bilgi verir. Etkili bir tedavi için ilacın hedef dokuda uygun konsantrasyona ulaşması şarttır. Düşük biyoyararlanım ilacı etkisiz kılarken, aşırı yüksek biyoyararlanım toksisite riskini artırır. Bu süreç sadece ilacın miktarıyla değil, hastanın fizyolojik yapısı ve ilaç formülasyonu ile de yakından ilişkilidir. Gelecekteki ilaç tasarımlarında, biyoyararlanımı artırmak için hedefe yönelik dağıtım sistemleri ve nanoteknoloji daha çok kullanılacaktır. Kişiselleştirilmiş tıp anlayışında, biyoyararlanım her birey için özel olarak değerlendirilmeli ve tedavi buna göre optimize edilmelidir. Sonuç olarak biyoyararlanım hem ilaç geliştirme hem de klinik uygulamada doğru dozun belirlenmesi, etkinlik ve güvenliğin sağlanması açısından vazgeçilmez bir kavramdır. Bu nedenle hekimler, tedavi planı oluştururken biyoyararlanımı mutlaka göz önünde bulundurmalıdır.

Pratikte biyoyararlanım, uygulanan ilaç dozunun kan dolaşımına ulaşan ve daha sonra vücut tarafından terapötik kullanılabilen aktif bileşim formundaki miktarını gösterir. Biyoyararlanım; ilacın fiziksel özellikleri, uygulama şekli, diğer maddelerle etkileşimleri, emilimi, karaciğer metabolizması ve atılımı dahil olmak üzere birçok faktörden etkilenir. İlaçta biyoyararlanımın iyileştirilmesi, uygun ilaç uygulama yöntemleri kullanılarak ilaç formülasyonlarının değiştirilmesiyle, dozajların optimize edilmesiyle ve doz ayarlamada önemli olan kan ilaç seviyelerinin izlenmesiyle gerçekleştirilebilir. Tanım gereği intravenöz uygulanan bir ilacın biyoyararlanımı %100'dür.

Anahtar Kelimeler: Biyoyararlanım, farmakoloji, ilaç

ADÜ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ KONGRESİ VE BİLİM ŞENLİĞİ

PS21- Wimbledon 2008 Final

İzlem YILDIZ¹, Rana Ebrar AKIN¹, Zinnur EGE¹,
Neriman AYDIN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı Anabilim Dalı

2008 Wimbledon Erkekler Tekler Finali, Roger Federer ile Rafael Nadal arasında oynanan ve tenis tarihinin en unutulmaz karşılaşmalarından biri olarak kabul edilen bir finaldir. 6 Temmuz 2008’de gerçekleşen bu maç, yaklaşık 5 saat sürmüş ve Nadal’ın galibiyetiyle sonuçlanmıştır. Yağmur kesintileri ve zorlu hava koşullarına rağmen iki oyuncu da yüksek performans sergilemiş; maç boyunca hem fiziksel dayanıklılık hem de zihinsel direnç ön plana çıkmıştır. Özellikle kritik anlarda gösterilen performans, karşılaşmanın dramatik yapısını güçlendirmiştir. Sonuç olarak bu final, yalnızca bir şampiyonluk mücadelesi değil; elit sporun teknik, psikolojik ve çevresel boyutlarını bir arada yansıtan, spor tarihinin simgesel anlarından biri olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Men’s Singles Final, Rafael Nadal, Roger Federer

PS22- Serenanın Hikayesi: Bir Raket ile Başlayan Devrim

İzlem YILDIZ¹, Rana Ebrar AKIN¹, Zinnur EGE¹,
Neriman AYDIN²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, ²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı Anabilim Dalı

Serena Williams kendi hikâyesini anlatırken yalnızca bir sporunun kariyerini değil, aynı zamanda bir direnişin nasıl inşa edildiğini de gözler önüne serer. On the Line adlı biyografisinde çocukluğunu anlattığı Compton kortları, kırık camlar, çöpler ve ihmal edilmiş alanlarla doludur. Ancak babası Richard Williams için bu kortlar bir yoksulluk değil, bir çıkış planının başlangıcıdır. Ona göre tenis, kızlarının Compton gibi zorlu bir çevreden kurtulmasının anahtarı olacaktır. Yetenekleri vardı; fakat asıl inşa edilmesi gereken şey, dayanıklılık, disiplin ve vazgeçmemektir.

Tenis uzun yıllar boyunca elit, beyaz ve erkek egemen bir spor olarak varlığını sürdürdü. Aristokrat kulüplerin sınırları içinde gelişmiş, erişimi sınırlı bir dünyaydı. Serena Williams ve ablası Venus Williams bu dünyaya sadece dahil olmadı; onun kurallarını kökten değiştirdi. Serena, gücü, atletizmi ve oyun tarzıyla sadece rakiplerini değil, tenis anlayışını da dönüştürdü. Ancak bu dönüşüm kolay olmadı. Kariyeri boyunca ırkçılık, cinsiyetçilik ve bedenine yönelik eleştirilerle karşı karşıya kaldı. 2018’de US Open finalinde Naomi Osaka karşısında yaşananlar, yalnızca bir maçın gerilimi değildi; yılların birikmiş öfkesinin dışavurumuydu. Serena’nın tepkisi, yalnızca kendi adına değil, kadın sporcuların ve özellikle de siyah kadınların maruz kaldığı eşitsizliklere karşı bir itirazdı. Bu sistematik baskının izleri daha önce de görülmüştü. 2001 yılında Kim Clijsters ile oynadığı finalde, ailesiyle birlikte seyircilerin yuhalamasına maruz kaldı. Bu deneyim o kadar derindi ki Serena, yıllarca o turnuvaya dönmeyi tercih etti.

Tüm bunlara ek olarak fiziksel olarak da ciddi sınavlar verdi. 2010’da yaşadığı talihsiz bir sakatlık ve ardından gelişen pulmonary embolizm nedeniyle ölümün eşiğine geldi. Ancak kortlara dönüşü, onun yalnızca güçlü bir sporcu değil, aynı zamanda olağanüstü bir hayatta kalma iradesine sahip olduğunu gösterdi. Belki de en çarpıcı anlarından biri, 2017’de Australian Open zaferiydi. Turnuva sırasında hamile olduğunu bilmesine rağmen şampiyonluğu kazandı. Aynı yıl kızı Alexis Olympia Ohanian Jr. dünyaya geldi. Zorlu bir doğum süreci geçirmesine rağmen kısa sürede kortlara geri dönmesi, annelik ve profesyonel sporculuğun bir arada var olabileceğini güçlü bir şekilde gösterdi.

Serena Williams’ın hikâyesi, yalnızca kazanılan kupalarla ölçülemez. O, kadın tenisinin sınırlarını genişleten, görünmez bariyerleri yıkan ve kendisinden sonra gelen sporcular için alan açan bir figürdür. Bugün kadın tenisinin daha güçlü, daha çeşitli ve daha görünür olmasında onun payı tartışılmaz. “Serena Williams sadece maçlar kazanmadı... insanların neyin mümkün olduğuna dair inancını değiştirdi.”

Anahtar Kelimeler: Serena Williams, tenis